

EVANJELIUM PODĽA MATÚŠA

1. Ježišovo narodenie a detstvo 1,1- 2,23

Mt1

I. Rodokmeň Ježiša Krista - ¹ Rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávidovho, syna Abrahámovho. ² Abrahám mal syna Izáka, Izák Jakuba, Jakub Júdu a jeho bratov, ³ Júda Faresa a Záru z Tamary. Fares mal syna Ezroma, Ezrom Arama. ⁴ Aram mal syna Aminadaba, Aminadab Násona, Náson Salmona, ⁵ Salmon mal syna Bóza z Rachaby, Bóz Obeda z Rút. Obed Jesseho ⁶ a Jesse kráľa Dávida.

Dávid mal syna Šalamúna z Uriášovej ženy. ⁷ Šalamún mal syna Roboama, Roboam Abiáša, Abiáš Azu, ⁸ Aza Jozafata, Jozafat Jorama, Joram Oziáša. ⁹ Oziáš mal syna Joatama, Joatam Achaza, Achaz Ezechiáša. ¹⁰ Ezechiáš mal syna Manassesa, Manasses Amona, Amon Joziáša, ¹¹ Joziáš Jechoniáša a jeho bratov za babylonského zajatia.

¹² Po babylonskom zajatí Jechoniáš mal syna Salatiela, Salatiel Zorobábela, ¹³ Zorobábel Abiuda, Abiud Eliakima, Eliakim Azora. ¹⁴ Azor mal syna Sadoka, Sadok Achima, Achim Eliuda. ¹⁵ Eliud mal syna Eleazara, Eleazar Matana, Matan Jakuba. ¹⁶ Jakub mal syna Jozefa, manžela Márie z ktorej sa narodil Ježiš, nazývaný Kristus.

¹⁷ Všetkých pokolení od Abraháma po Dávida bolo štrnásť, od Dávida po babylonské zajatie štrnásť a štrnásť od babylonského zajatia po Krista.

Narodenie Ježiša Krista - ¹⁸ S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom: Ale skôr, ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého.

¹⁹ Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. ²⁰ Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. ²¹ Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“

²² To všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo Pán povedal ústami proroka: „*Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel,*“ čo v preklade znamená: Boh s nami.

²⁴ Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a prijal svoju manželku. ²⁵ Ale nepoznal ju, kým neporodila syna; a dal mu meno Ježiš.

Mt2

II. Mudrci od východu - ¹ Keď sa za čias kráľa Herodesa v judejskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema mudrci od východu ² a pýtali sa: „Kde je ten novonarodený židovský kráľ? Videli sme jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť.“ ³ Keď to počul kráľ Herodes, rozrušil sa a celý Jeruzalem s ním. ⁴ Zvolal všetkých veľkňazov a zákonníkov ľudu a vyzvedal sa od nich, kde sa má narodiť Mesiáš. ⁵ Oni mu povedali: „V judejskom Betleheme, lebo tak píše prorok:

⁶ - *A ty, Betlehem, v judejskej krajine,
nijako nie si najmenší medzi poprednými mestami Judey,
lebo z teba vyjde vojvoda,
ktorý bude spravovať môj ľud, Izrael.*“

⁷ Tu si dal Herodes potajomky zavolať mudrcov a podrobne sa povypytoval, kedy sa im zjavila hviezda. ⁸ Potom ich poslal do Betlehema a povedal: „Choďte a dôkladne sa vypytujte na dieťa. Keď ho nájdete, oznámte mi, aby som sa mu aj ja šiel pokloniť.“

⁹ Oni kráľa vypočuli a odišli. A hľa; hviezda, ktorú videli na východe, išla pred nimi, až sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťa. ¹⁰ Ako zbadali hviezdu, nesmierne sa zaradovali. ¹¹ Vošli do domu a uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. ¹² A keď vo sne dostali pokyn, aby sa nevracali k Herodesovi, inou cestou sa vrátili do svojej krajiny.

Útek do Egypta - ¹³ Po ich odchode sa Jozefovi vo sne zjavil Pánov anjel a povedal: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdi do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil.“

¹⁴ On vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta. ¹⁵ Tam zostal až do Herodesovej smrti, aby sa splnilo, čo povedal Pán ústami proroka:

„Z Egypta som povolal svojho syna.“

Vraždenie detí v Betleheme - ¹⁶ Keď Herodes zbadal, že ho oklamali, veľmi sa rozhneval a dal povraždiť v Betleheme a na jeho okolí všetkých chlapcov od dvoch rokov nadol, podľa času, ktorý zvedel od mudrcov. ¹⁷ Vtedy sa splnilo, čo povedal prorok Jeremiáš:

¹⁸ *„V Ráme bolo počuť hlas,
nárek a veľké kvílenie:
Ráchel oplakáva svoje deti
a odmieta útechu, lebo ich niet.“*

Návrat z Egypta - ¹⁹ Po Herodesovej smrti sa Pánov anjel zjavil vo sne Jozefovi v Egypte ²⁰ a povedal mu: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku a chod' do izraelskej krajiny. Tí, čo striehli na život dieťaťa už pomreli.“ ²¹ On vstal, vzal dieťa i jeho matku a vrátil sa do izraelskej krajiny. ²² Ale keď sa dopyčul, že v Judei kraľuje Archelaus namiesto svojho otca Herodesa, bál sa ta ísť. Varovaný vo sne, odobral sa do Galilejského kraja. ²³ Keď ta prišiel, usadil sa v meste, ktoré sa volá Nazaret, aby sa splnilo, čo predpovedali proroci: „Budú ho volať Nazaretský.“

Ohlásenie nebeského kráľovstva 3,1- 7,29

A. Naratívna časť 3,1- 4,25

Mt3

III. Kázeň Jána Krstiteľa - ¹ V tých dňoch vystúpil Ján Krstiteľ a hlásal v Judejskej púšti: ² „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“

³ To ňom povedal prorok Izaiáš:

„Hlas volajúceho na púšti:

- Pripravte cestu Pánovi,
vyrovnajte mu chodníky!“

⁴ Ján nosil odev z ťavej srsti a okolo bedier kožený opasok. Potravou mu boli kobylky a lesný med.

⁵ Vtedy prichádzal k nemu Jeruzalem a celá Judea i celé okolie Jordánu. ⁶ Vyznávali svoje hriechy a dávali sa mu krstiť v rieke Jordán.

⁷ Keď videl, že aj mnohí farizeji a saduceji prichádzajú k nemu na krst, povedal im: „Hadie plemeno, kto vám ukázal, ako uniknúť budúcej hnevu? ⁸ Prinášajte teda ovocie hodné pokánia! ⁹ Nenazdávajte sa, že si môžete povedať: - Naším otcom je Abrahám! - lebo vravím vám: Boh môže Abrahámovi vzbudiť deti aj z týchto kameňov.

¹⁰ Sekera je už priložená na korene stromov. A každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. ¹¹ Ja vás krstím vodou na pokánie, ale ten, čo príde po mne, je mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden nosiť mu obuv: On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. ¹² V ruke má vejačku, vyčistí si humno, pšenicu si zhromaždí do sýpky, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni.“

Pokrstenie Ježiša - ¹³ Vtedy Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. ¹⁴ Ale Ján mu odporoval a hovoril: „Ja by som sa mal dať tebe pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne?“ ¹⁵ Ježiš mu však povedal: „Len to nechaj, lebo sa patrí, aby sme splnili všetko, čo je spravodlivé.“ Potom mu už neodporoval. ¹⁶ Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorilo nebo a on videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval a prichádzal nad neho. ¹⁷ A z neba zaznel hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“

Mt4

IV. Pokúšanie na púšti - ¹ Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby ho diabol pokúšal. ² A keď sa štyridsať dní a štyridsať nocí postil, napokon vyhladol. ³ Tu pristúpil pokušiteľ a povedal mu: „Ak si Boží Syn, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby.“ ⁴ On odvetil: „Napísané je:

- *Nielen z chleba žije človek,
ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.“*

⁵ Potom ho diabol vzal do svätého mesta, postavil ho na vrchol chrámu ⁶ a vravel mu: „Ak si Boží Syn, vrhni sa dolu, veď je napísané:

- *Svojím anjelom dá príkaz o tebe
a vezmú ťa na ruky,
aby si si neuderil nohu o kameň.“*

⁷ Ježiš mu povedal: „Ale je aj napísané: - *Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.“*

⁸ A zasa ho diabol vzal na veľmi vysoký vrch, ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu ⁹ a vravel mu: „Toto všetko ti dám, ak padneš predom mnou a budeš sa mi klaňať.“ ¹⁰ Vtedy mu Ježiš povedal: „Odíď satan, lebo je napísané:

- *Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať
a jedine jemu budeš slúžiť.“*

¹¹ Tu ho diabol opustil a prišli anjeli a posluhovali mu.

Návrat do Galiley - ¹² Keď sa Ježiš dopyčul, že Jána uväznili, odobral sa do Galiley. ¹³ Opustil Nazaret a prišiel bývať do pobrežného mesta Kafarnaum, ¹⁴ v končinách Zabulon a Neftali, aby sa splnilo, čo povedal prorok Izaiáš:

- *Krajina Zabulon a krajina Neftali,
na ceste k moru, za Jordánom,
Galilea pohanov!*

¹⁶ *Lud bývajúci v temnotách
uvidel veľké svetlo.*

Svetlo zažiarilo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti.“

¹⁷ Od tej chvíle začal Ježiš hlásať: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“

Povolanie prvých učeníkov - ¹⁸ Keď raz kráčal popri Galilejskom mori, videl dvoch bratov, Šimona, ktorý sa volá Peter, a jeho brata Ondreja, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi. ¹⁹ I povedal im: „Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ ²⁰ Oni hneď zanechali siete a išli za ním.

²¹ Ako šiel odtiaľ ďalej, videl iných dvoch bratov, Jakuba Zebedejovho a jeho brata Jána, ako na lodi so svojim otcom Zebedejom opravujú siete, aj ich povolal. ²² Oni hneď zanechali loď i svojho otca a išli za ním.

Ježiš vyučuje a uzdravuje - ²³ A Ježiš chodil po celej Galilei, učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každý neduh a každú chorobu medzi ľuďmi. ²⁴ Povest' o ňom sa rozniesla po celej Sýrii. Prinášali k nemu všetkých chorých, postihnutých rozličnými neduhmi a trápením, posadnutých zlými duchmi, námesačníkov a ochrnutých, a on ich uzdravoval. ²⁵ A šli za ním veľké zástupy z Galiley a Dekapola, z Jeruzalema, Judey a Zajordánska.

B. Ježišova reč na vrchu 5,1 - 7,29

Mt5

V5. Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil pristúpili k nemu jeho učeníci. ² Otvoril ústa a učil ich:

Blahoslavenstvá - ³ Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

⁴ Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.

⁵ Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

⁶ Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

⁷ Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

⁸ Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

⁹ Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

¹⁰ Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

¹¹ Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; ¹² radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi. Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami.

Soľ zeme a svetlo sveta - ¹³ Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodíť von, aby ju ľudia pošliapali. ¹⁴ Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. ¹⁵ Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. ¹⁶ Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.

Naplnenie Zákona a Prorokov - ¹⁷ Nemyslíte si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov; neprišiel som ich zrušiť, ale naplniť. ¹⁸ Veru, hovorím vám: Kým sa nepominie nebo a zem, nepominie sa ani jediné písmeno, ani jediná čiarka zo Zákona, kým sa všetko nesplní. ¹⁹ Kto by teda zrušil jediné z týchto prikázaní, čo aj najmenšie, a tak by učil ľudí, bude v Nebeskom kráľovstve najmenší. Ale kto ich zachová a tak bude aj učiť, ten bude v nebeskom kráľovstve veľký.

²⁰ Preto vám hovorím: Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov, nevojdete do nebeského kráľovstva.

Nezabiješ - ²¹ Počuli ste, že otcom bolo povedané: „*Nezabiješ!*“ Kto by teda zabil, pôjde pred súd. ²² No ja vám hovorím: Pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá. Kto svojmu bratovi povie: „Hlupák,“ pôjde pred veľradu. A kto mu povie: „Ty bohapustý blázon,“ pôjde do pekelného ohňa. ²³ Keď teda prinášaš dar na oltár a tam si spomenieš, že tvoj brat má niečo proti tebe, ²⁴ nechaj svoj dar tam pred oltárom a choď sa najprv zmieriť so svojim bratom; až potom príď a obetuj svoj dar. ²⁵ Pokonaj sa včas so svojim protivníkom, kým si s ním na ceste, aby ťa protivník nevydal sudcovi a sudca strážnikovi a aby ťa neuvrhli do väzenia. ²⁶ Veru hovorím ti: Nevyjdeš odtiaľ, kým nezaplatíš do ostatného haliera.

Nescudzoložíš - ²⁷ Počuli ste, že bolo povedané: „*Nescudzoložíš!*“ ²⁸ No ja vám hovorím: Každý, kto na ženu hľadá žiadostivo, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci. ²⁹ Ak ťa zvädza na hriech tvoje pravé oko, vylúp ho a odhoď od seba, lebo je pre teba lepšie, ak zahynie jeden z tvojich údov, ako keby sa malo celé tvoje telo dostať do pekla. ³⁰ A ak ťa zvädza na hriech tvoja pravá ruka, odtni ju a odhoď od seba, lebo je pre teba lepšie, ak zahynie jeden z tvojich údov, ako keby malo ísť celé tvoje telo do pekla.

O rozluke - ³¹ Ďalej bolo povedané: „*Kto prepustí svoju manželku, nech jej dá priepustný list!*“ ³² No ja vám hovorím: „Každý, kto prepustí svoju manželku, okrem prípadu smilstva, vystavuje ju cudzoložstvu; a kto si vezme prepustenú ženu, cudzoloží.“

O prísaha - ³³ A zasa ste počuli, že otcom bolo povedané: „*Nebudeš krivo prisahať, ale splniš, čo si Pánovi prisahal.*“ ³⁴ No ja vám hovorím: „Vôbec neprisahajte - ani na *nebo*, lebo ono je *Božím trónom*, ³⁵ ani na *zem*, lebo ona je *podnožkou jeho nôh*, ani na Jeruzalem, pretože je *mestom veľkého Kráľa*, ³⁶ ani na svoju hlavu neprisahaj, lebo ani jediný vlas nemôžeš urobiť bielym alebo čiernym. ³⁷ Ale vaša reč nech je „áno - áno,“ „nie - nie“. Čo je navyše, pochádza od Zlého.

O Odplate - ³⁸ Počuli ste, že bolo povedané: „Okno za okno a zub za zub. ³⁹ No ja vám hovorím: Neodporujte zlému. Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nadstav mu aj druhý. ⁴⁰ Tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať ti šaty nechaj aj plášť. ⁴¹ A keď ťa bude niekto nútiť, aby si s ním išiel jednu míľu, choď s ním dve. ⁴² Tomu, kto ťa prosí, daj, a neodvracaj sa od toho, kto si chce od teba niečo požičať.

O láske k nepriateľom - ⁴³ Počuli ste, že bolo povedané: „Milovať budeš svojho blížneho a nenávidieť svojho nepriateľa.“ ⁴⁴ Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, ⁴⁵ aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Veď on dáva slnku vychádzať nad zlých i dobrých a posielá dážď na spravodlivých i nespravodlivých. ⁴⁶ Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, akú odmenu môžete čakať? Vari to nerobia aj mýtnici? ⁴⁷ A ak pozdravujete iba svojich bratov, čo zvláštne robíte? Nerobia to aj pohania? ⁴⁸ Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.

Mt6

VI. O almužne - ¹ Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás obdivovali, lebo nebudete mať odmenu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach. ² Keď teda dávaš almužnu, nevytrubuj pred sebou, ako to robia pokrytci v synagógach a po uliciach, aby ich ľudia chválili. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu.

³ Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí pravá, ⁴ aby tvoja almužna zostala skrytá. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.

O modlitbe - ⁵ A keď sa modlite, nebuďte ako pokrytci, ktorí sa radi postojacky modliavajú v synagógach a na rohoch ulíc, aby ich ľudia videli. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu. ⁶ Ale keď sa ty ideš modliť, vojdí do svojej izby, zatvor za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti. ⁷ Keď sa modlite, nehovorte veľa ako pohania. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. ⁸ Nenapodobňujte ich; veď váš Otec vie, čo potrebujete, prv, ako by ste ho prosili.

Modlitba Pána - ⁹ Vy sa budete modliť takto: Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa tvoje meno, ¹⁰ príď tvoje kráľovstvo, buď tvoja vôľa, ako v nebi tak i na zemi. ¹¹ Chlieb náš každodenný daj nám dnes ¹² A odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom. ¹³ A neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.

¹⁴ Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj váš nebeský Otec vám odpustí. ¹⁵ Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy.

Ako sa postiť - ¹⁶ A keď sa postíte, nebuďte zamračení ako pokrytci. Znetvorujú si tvár, aby ľudia videli, že sa postia. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu. ¹⁷ Keď sa ty postíš, pomaz si hlavu a umy si tvár, ¹⁸ aby nie ľudia zbadali, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.

Pravé poklady - ¹⁹ Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich moľ a hrdza ničia a kde sa zlodeji dobývajú a kradnú. ²⁰ V nebi si zhromažďujte poklady; tam ich neničí ani moľ ani hrdza a tam sa zlodeji nedobývajú a nekradnú. ²¹ Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.

Lampou tela je oko - ²² Lampou tela je oko. Ak bude tvoje oko čisté, bude celé tvoje telo vo svetle. ²³ Ale ak sa tvoje oko zakalí, bude celé tvoje telo vo tme. A keď už svetlo, čo je v tebe, je tmou, aká bude potom tma sama?!

Boh a mamona - ²⁴ Nik nemôže slúžiť dvom pánom; pretože buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridržať a druhým bude opovrhovať. Nemôžete slúžiť aj Bohu aj mamone.

Dôvera v Božiu prozreteľnosť - ²⁵ Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodejete. Či život nie je viac ako jedlo a telo viac ako odev? ²⁶ Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú, ani nežnú, ani do stodôl nezhrmažďujú, a váš nebeský Otec ich živí. Nie ste vy oveľa viac ako ony? ²⁷ A kto z vás si môže starosťami pridať čo len lakeť k svojmu životu? A čo sa tak staráte o svoj odev? Pozrite sa na poľné ľalie, ako rastú: nepracujú, nepradú; ²⁹ a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol oblečený tak ako jediná z nich. ³⁰ Keď teda Boh takto oblieka poľnú bylinu, ktorá dnes je tu a zajtra ju hodia do pece, o čo skôr vás, vy maloverní?! ³¹ Nebuďte teda ustarostení a nehovorte: „Čo budeme jesť?“ alebo: „Čo budeme piť?“ alebo: „Čo si oblečieme?“! ³² Veď po tomto všetkom sa zháňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. ³³ Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše. ³⁴ Preto nebuďte ustarostení o zajtrajšok; zajtrajší deň sa postará sám o seba. Každý deň má dosť svojho trápenia.

Mt7

VII. O posudzovaní - ¹ Nesúďte, aby ste neboli súdení. ² Lebo ako budete súdiť vy, tak budú súdiť aj vás, a akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám. ³ Prečo vidíš smietku v oku svojho brata, a vo vlastnom oku brvno nezbadáš? ⁴ Alebo ako môžeš povedať svojmu bratovi: „Dovoľ, vyberiem ti smietku z oka“ - a ty máš v oku brvno?! ⁵ Pokrytec, vyhoď najprv brvno zo svojho oka! Potom budeš vidieť a budeš môcť vybrať smietku z oka svojho brata.

Nezneuctiť sväté veci - ⁶ Nedávajte, čo je sväté, psom a nehádzte svoje perly pred svine, aby ich nohami nepošliapali, neobrátili sa proti vám a neroztrhali vás.

Modlitba s dôverou - ⁷ Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám! ⁸ Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria. ⁹ Alebo je medzi vami človek, čo by podal synovi kameň, keď ho prosí o chlieb? ¹⁰ Alebo keby pýtal rybu, čo by mu dal hada? ¹¹ Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom; o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, čo ho prosia.

Zlaté pravidlo - ¹² Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. Lebo to je Zákon i Proroci.

Výrok o dvoch cestách - ¹³ Vchádzajte tesnou bránou, lebo široká brána a priestranná cesta vedie do zatratenia a mnoho je tých čo cez ňu vchádzajú. ¹⁴ Aká tesná je brána a úzka cesta, čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú!

Výstraha pred falošnými prorokmi - ¹⁵ Chráňte sa falošných prorokov: prichádzajú k vám v ovčom rúchu, ale vnútri sú draví vlci. ¹⁶ Poznáte ich po ovocí. Veď či oberajú z trnia hrozná alebo z bodliakov figy? ¹⁷ Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie, kým zlý strom rodí zlé ovocie. ¹⁸ Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie a zlý strom nemôže rodiť dobré ovocie. ¹⁹ Každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. ²⁰ Teda po ich ovocí ich poznáte.

Praví učeníci - ²¹ Nie každý, kto mi hovorí: „Pane, Pane,“ vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach. ²² Mnohí mi v onen deň povedia: „Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme, v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov?“ ²³

Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odídte odo mňa vy, čo páchate nepravosťou!

Podobenstvo o dvoch staviteľoch - ²⁴ A tak každý, kto počúva tieto moje slová a uskutočňuje ich, podobá sa múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. ²⁵ Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica a oborili sa na ten dom, ale dom sa nezrútil, lebo mal základy na skale.

²⁶ A každý, kto tieto moje slová počúva, ale ich neuskutočňuje, podobá sa hlúpemu mužovi, ktorý si postavil dom na piesku. ²⁷ Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica, oborili sa na ten dom a dom sa zrútil; zostalo z neho veľké rumovisko.

Úžas zástupov - ²⁸ Keď Ježiš skončil tieto reči, zástupy žasli nad jeho učením, ²⁹ lebo ich učil ako ten, čo má moc, a nie ako ich zákonníci.

3. Ohlasovanie nebeského kráľovstva 8,1 - 10,42

A. Naratívna časť: desať zázrakov 8,1 - 9,38

Mt8

VIII. Uzdravenie malomocného - ¹ Keď Ježiš zostúpil z Vrchu, išli za ním veľké zástupy. ² Tu prišiel k nemu istý malomocný, poklonil sa mu a vrazil: „Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť.“ ³ On vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Chcem, buď čistý!“ A hneď bol očistený od malomocenstva. Potom mu Ježiš povedal: „Daj si pozor a nikomu o tom nehovor, ale choď, ukáž sa kňazovi a prinies obetný dar, ako predpísal Mojžiš - im na svedectvo.“

Uzdravenie stotníkovho sluhu - ⁵ Keď potom vošiel do Kafarnauma, pristúpil k nemu stotník s prosbou: ⁶ „Pane, sluha mi leží doma ochrnutý a hrozne trpí.“ ⁷ On mu povedal: „Prídem a uzdravím ho.“ ⁸ Stotník mu odpovedal: „Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz iba slovo a môj sluha ozdravie. ⁹ Veď aj ja som podriadený človek a mám pod sebou vojakov. Ak daktorému poviem: „Choď!“ - ide; inému: „Poď sem!“ - tak príde; a svojmu sluhovi: „Urob toto!“ - on to urobí.“

¹⁰ Keď to Ježiš počul, zadivil sa a tým, čo ho sprevádzali, povedal: „Veru, hovorím vám: Takú vieru som nenašiel u nikoho v Izraeli. ¹¹ Hovorím vám, že prídu mnohí od východu i západu a budú stolovať s Abrahámom, Izákom a Jakubom v nebeskom kráľovstve, ¹² a synovia kráľovstva budú vyhodení von do tmy; tam bude plač a škrípanie zubami.“ ¹³ A stotníkovi Ježiš povedal: „Choď a nech sa ti stane, ako si uveril.“ A v tú hodinu jeho sluha ozdravel.

Uzdravenie Petrovej testinej - ¹⁴ Keď potom Ježiš vošiel do Petrovho domu, videl, že jeho testiná leží v horúčke. ¹⁵ Dotkol sa jej ruky a horúčka ju opustila. Hneď vstala a obsluhovala ho.

Ďalšie uzdravenia - ¹⁶ Keď sa zvečerilo, priniesli k nemu mnohých posadnutých zlými duchmi a on slovom vyhánal duchov a uzdravoval všetkých chorých, ¹⁷ aby sa splnilo, čo povedal prorok Izaiáš:

*„On vzal na seba naše slabosti
a niesol naše choroby.“*

Náročnosť apoštolského povolania - ¹⁸ Keď Ježiš videl okolo seba veľké zástupy, rozkázal preplaviť sa na druhý breh. ¹⁹ Tu k nemu pristúpil istý zákonník a povedal mu: „Učiteľ, pôjdem za tebou všade, kam pôjdeš.“ ²⁰ Ježiš mu odvetil: „Líšky majú svoje skrýše a nebeské vtáky hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť.“

²¹ Iný, jeden z jeho učeníkov, mu povedal: „Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať si otca.“ ²² Ale Ježiš mu povedal: „Poď za mnou a nechaj, nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych.“

Utíšenie búrky na mori - ²³ Potom nastúpil na loďku a jeho učeníci ho nasledovali. ²⁴ Na mori sa zrazu strhla taká búrka, že sa vlny prevarovali cez loďku; a

on spal. ²⁵ Pristúpili k nemu a zobudili ho slovami: „Pane, zachráň nás, hynieme!“ ²⁶ On im povedal: „Čo sa bojíte, vy maloverní?!“ Potom vstal, pohrozil vetru i moru a nastalo veľké ticho. ²⁷ Ľudia žasli a hovorili: „Ktože je to, že ho i vietor i more poslúchajú?“

Uzdravenie posadnutých v gadarskom kraji - ²⁸ Keď prišiel na druhý breh do gadarského kraja, vybehli oproti nemu dvaja posadnutí zlými duchmi; vyšli z hrobov a boli takí zúrivi, že sa nik neodvážil chodiť tou cestou. ²⁹ Zrazu skríkli: „Čo ťa do nás, Syn Boží?! Prišiel si sem predčasne nás mučiť?“

³⁰ Neďaleko nich sa pásala veľká črieda sviň. ³¹ Zlí duchovia ho prosili: „Ak nás už vyháňaš, pošli nás do čriedy sviň!“ ³² On im povedal: „Choďte.“ A oni vyšli a vošli do sviň. Vtom sa celá črieda prudko hnala dolu svahom do mora a zahynula vo vodách. ³³ Pastieri ušli a keď prišli do mesta, vyrozprávali všetko, aj o tých, čo boli posadnutí zlými duchmi. ³⁴ Tu celé mesto vyšlo oproti Ježišovi a keď ho uvideli, prosili ho, aby odišiel z ich kraja.

Mt9

IX. Uzdravenie ochrnutého - ¹ On nastúpil na loďku preplavil sa na druhý breh a prišiel do svojho mesta. ² Tu mu priniesli ochrnutého človeka, ktorý ležal na lôžku. Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: „Dúfaj, synu, odpúšťajú sa ti hriechy.“ ³ Vtedy si niektorí zákonníci povedali: „Tento sa rúha.“ ⁴ Keďže Ježiš poznal ich myšlienky, povedal: „Prečo myslíte zlé vo svojich srdciach? ⁵ Čo je ľahšie - povedať: „Odpúšťajú sa ti hriechy,“ alebo povedať: „Vstaň a choď?“ ⁶ Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy“ - povedal ochrnutému: „Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov!“ ⁷ A on vstal a odišiel domov. ⁸ Keď to zástupy videli, s bážňou oslavovali Boha, ktorý dal takú moc ľuďom.

Povolanie Matúša - ⁹ Keď odtiaľ Ježiš odišiel, videl na mýtnici sedieť človeka menom Matúša a povedal mu: „Poď za mnou!“ On vstal a išiel za ním.

¹⁰ Keď potom Ježiš sedel v dome za stolom, prišli mnohí mýtnici a hriešnici a stolovali s ním a s jeho učeníkmi. ¹¹ Keď to videli farizeji, hovorili jeho učeníkom: „Prečo váš učiteľ jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi?“ ¹² On to začul a povedal: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. ¹³ Choďte a naučte sa, čo to znamená: „*Milosrdenstvo chcem, a nie obeť.*“ Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“

Spor o pôste - ¹⁴ Vtedy k nemu prišli Jánovi učeníci a hovorili: „Prečo sa my a farizeji často postíme, a tvoji učeníci sa nepostia?“ ¹⁵ Ježiš im povedal: „Vari môžu svadobní hostia smútiť, kým je ženích s nimi? No prídu dni, keď im ženícha vezmú; potom sa budú postiť. ¹⁶ Nik predsa neprišáva na starý odev záplatu z novej látky, lebo záplata sa z odevu vytrhne a diera bude ešte väčšia. ¹⁷ Ani nové víno nevlievajú do starých mechov, lebo mechy sa roztrhnú a aj víno vytečie, aj mechy sa zničia. Ale nové víno vlievajú do nových mechov, a tak sa oboje zachová.“

Uzdravenie ženy trpiacej na krvotok a vzkriesenie Jairovej dcéry - ¹⁸ Ako im toto hovoril, pristúpil k nemu istý popredný muž, poklonil sa mu a povedal: „Pred chvíľkou mi zomrela dcéra; ale poď, vlož na ňu ruku a ožije.“ ¹⁹ Ježiš vstal a šiel za ním i so svojimi učeníkmi.

²⁰ Vtedy k nemu odzadu pristúpila istá žena, ktorá dvanásť rokov trpela na krvotok, a dotkla sa obruby jeho odevu. ²¹ Povedala si totiž v duchu: „Ak sa dotknem čo len jeho odevu, ozdraviem.“ ²² Ježiš sa obrátil a keď ju zazrel, povedal: „Dúfaj, dcéra, tvoja viera ťa uzdravila.“ A žena bola od tej hodiny zdravá.

²³ Keď potom Ježiš prišiel do domu popredného muža a videl pískajúcich na píšťalách a rozrušený dav, ²⁴ povedal: „Odíďte! Dievča neumrelo, ale spí.“ Oni ho vysmiali. ²⁵ Ale keď dav rozohnali, vošiel dnu, chytil dievča za ruku a ono vstalo. ²⁶ A chýr o tom sa rozniesol po celej Krajine.

Uzdravenie dvoch slepcov - ²⁷ Keď Ježiš odtiaľ odchádzal, išli za ním dvaja slepci a kričali: „Syn Dávidov, zmiluj sa nad nami!“ ²⁸ Keď potom vošiel do domu, slepci prišli k nemu. Ježiš sa ich opýtal: „Veríte, že to môžem urobiť?“ Oni mu odpovedali: „Áno, Pane.“ ²⁹ Tu sa dotkol ich očí a povedal: „Nech sa vám stane, ako ste uverili.“ ³⁰ A oči sa im otvorili. Ježiš im pohrozil: „Ale nech sa to nik nedozvie!“ ³¹ No oni šli a rozprávali o ňom po celom kraji.

Uzdravenie nemého - ³² Keď odchádzali, priviedli mu nemého človeka, posadnutého zlým duchom. ³³ On zlého ducha vyhnal a nemý prehovoril. Zástupy žasli a vraveli: „Také niečo sa ešte nikdy v Izraeli nestalo.“ ³⁴ Ale farizeji hovorili: „Mocou kniežaťa zlých duchov vyháňa zlých duchov.“

Žatva je veľká, ale robotníkov málo - ³⁵ A Ježiš chodil po všetkých mestách a dedinách, učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každý neduh a každú chorobu. ³⁶ Keď videl zástupy, zľutoval sa nad nimi, lebo boli zmorené a sklesnuté ako ovce bez pastiera. ³⁷ Vtedy povedal svojim učeníkom: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. ³⁸ Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“

B. Poučanie apoštolov 10,1- 42

Mt10

X. Vyvolenie Dvanástich - ¹ Zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu. ² A toto sú mená dvanástich apoštolov: prvý Šimon, zvaný Peter, a jeho brat Ondrej, Jakub Zebedejov a jeho brat Ján, ³ Filip a Bartolomej, Tomáš a mýtnik Matúš, Jakub Alfejev a Tadeáš, ⁴ Šimon Kananejský a Judáš Iškariotský, ktorý ho potom zradil.

Vyslanie Dvanástich - ⁵ Týchto dvanástich Ježiš vyslal a prikázal im: „K pohanom nezabočujte a do samarijských miest nevchádzajte; ⁶ choďte radšej k ovciam strateným z domu Izraela! ⁷ Choďte a hlásajte: „Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.“ ⁸ Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste; malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte. ⁹ Neberte si do opaskov ani zlato ani striebro ani peniaze; ¹⁰ ani kapsu na cestu si neberte ani dvojce šiat ani obuv ani palicu, lebo robotník si zaslúži svoj pokrm.

¹¹ Keď prídete do niektorého mesta alebo dediny, vypytujte sa, kto je vás tam hoden. Tam potom ostaňte, kým nepôjdete ďalej. ¹² Keď vojdete do domu, pozdravte ho! ¹³ Ak ten dom bude toho hoden, nech naň zostúpi váš pokoj; ale ak toho hoden nebude, nech sa váš pokoj vráti k vám. ¹⁴ A keby vás niekto neprijal, ani vaše slová nevypočul, z takého domu alebo aj mesta odíďte a straste si prach z nôh. ¹⁵ Veru, hovorím vám: Krajine Sodomčanov a Gomorčanov bude v deň súdu ľahšie ako takému mestu.

Budú vás prenasledovať - ¹⁶ Hľa posielam vás ako ovce medzi vlkov. Buďte teda opatrní ako hady a jednoduchí ako holubice. ¹⁷ Chráňte sa ľudí; lebo vás vydajú súdom, budú vás bičovať vo svojich synagógach ¹⁸ a pre mňa vás budú vláčiť pred vládarov a kráľov, aby ste vydali svedectvo im aj pohanom. ¹⁹ Ale keď vás vydajú, nestarajte sa, ako a čo budete hovoriť, lebo v tú hodinu vám bude dané, čo máte povedať. ²⁰ Veď to už nie vy budete hovoriť; ale Duch vášho Otca bude hovoriť vo vás.

²¹ Brat vydá na smrť brata a otec dieťa. Deti povstanú proti rodičom a pripravia ich o život. ²² Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale kto vytrvá do konca, bude spasený. ²³ Keď vás budú prenasledovať v jednom meste, utečte do druhého. Veru, hovorím vám: Nebudete hotoví s izraelskými mestami, kým nepríde Syn človeka.

²⁴ Žiak nie je nad učiteľa ani sluha nad svojho pána. ²⁵ Stačí, keď je žiak ako jeho učiteľ a sluha ako jeho pán. Keď pána domu nazvali Belzebulom, o čo skôr jeho domácich?!

Odvaha pri vyznávaní Krista - ²⁶ Nebojte sa ich teda. Lebo nič nie je skryté, čo by sa neodhalilo, a nič utajené, čo by sa neprezvedelo. Čo vám hovorím vo tme, ²⁷ hovorte na svetle, a čo počujete do ucha, rozhlasujte zo striech. ²⁸ Nebojte sa tých; čo zabijajú telo, ale dušu zabiť nemôžu. Skôr sa bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zahubiť v pekle. ²⁹ Nepredávajú sa dva vrabce za halier? A predsa ani jeden z nich nepadne na zem bez vedomia vášho Otca.

³⁰ Vy však máte aj všetky vlasy na hlave spočítané. ³¹ Nebojte sa teda, vy ste cennejší ako mnoho vrabcov.

³² Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi; aj ja vyznám pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach. ³³ Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi; aj ja zapriem pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach.

Triedenie duchov - ³⁴ Nemyslite si, že som priniesol pokoj na zem: Nie pokoj som priniesol, ale meč. ³⁵ Prišiel som postaviť

syna proti jeho otcovi,

dcéru proti matke,

nevestu proti svokre.

³⁶ *A vlastní domáci budú človeku nepriateľmi.*

Zrieknuť sa seba pre Ježiša - ³⁷ Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden. ³⁸ Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden. ³⁹ Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.

Záver poučania - dôstojnosť učeníkov - ⁴⁰ Kto vás prijíma, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal. ⁴¹ Kto prijme proroka ako proroka, dostane odmenu proroka. Kto prijme spravodlivého ako spravodlivého, dostane odmenu spravodlivého. ⁴² A kto by dal piť jednému z týchto maličkých čo len za pohár studenej vody ako učeníkovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu.“

4. Tajomstvo nebeského kráľovstva 11,1 - 13,52

A. Naratívna časť 11,1 - 12,50

Mt11

XI. ¹ Keď Ježiš prestal poučovať svojich dvanástich učeníkov; odišiel odtiaľ učiť a kázať po ich mestách.

Otázka Jána, Krstiteľa a Ježišovo svedectvo o ňom - ² Ján bol v žalári. Keď počul o Kristových skutkoch, poslal k nemu svojich učeníkov ³ opýtať sa: „Ty si ten, ktorý má prísť, alebo, máme čakať iného?“ ⁴ Ježiš im odpovedal: „Chodte a oznámte Jánovi, čo počujete a čo vidíte: ⁵ *Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium.* ⁶ A blahoslavený je, kto sa na mne nepohorší.“ ⁷ Keď odchádzali, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi: „Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstinu zmietanú vetrom? ⁸ Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka oblečeného do jemných šiat? Veď tí, čo nosia jemné šaty, bývajú v kráľovských domoch. ⁹ Teda čo ste vyšli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám, viac ako proroka! ¹⁰ Lebo to o ňom je napísané:

*„Hľa, ja posielam svojho posla pred tvojou tvárou
a on pripraví cestu pred tebou.“*

¹¹ Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on. ¹² Od dní Jána Krstiteľa podnes trpí nebeské kráľovstvo násilie a násilníci sa ho zmocňujú.

¹³ Lebo všetci Proroci i Zákon prorokovali až po Jána: ¹⁴ A on sám - ak to chcete prijať - je Eliáš, ktorý má prísť. ¹⁵ Kto má uši, nech počúva!

Ježišov súd nad hriešnym pokolením - ¹⁶ Komuže prirovnám toto pokolenie? Podobá sa deťom, čo vysedávajú na námestí a pokrikujú na: svojich druhov:

¹⁷ „Pískali sme vám, a netancovali ste;
nariekali sme, a neplakali ste.“

¹⁸ Prišiel Ján, nejedol a nepil, a hovoria: „Je posadnutý zlým duchom.“ ¹⁹ Prišiel Syn človeka, je a pije, a hovoria: „Hľa, pažravec a pijan, priateľ mýtnikov a hriešnikov!“ No múdrosť ospravedlňuje jej skutky.“

Beda nekajúcim mestám - ²⁰ Potom začal robiť výčitky mestám, v ktorých urobil najviac zázrakov, pretože sa nekajali: ²¹ „Beda ti, Korozain! Beda ti, Betsaida! Lebo keby sa v Týre a Sidone boli stali zázraky, ktoré sa stali u vás, dávno by boli robili pokánie v kajúcom rúchu a popole. ²² Preto vám hovorím: Týru a Sidonu bude v deň súdu ľahšie ako vám. ²³ A ty, Kafarnaum, vari sa budeš vyvyšovať až do neba? Do pekla zostúpiš! Lebo keby sa boli v Sodome diali zázraky, ktoré sa diali v tebe, bola by zostala po tento deň. ²⁴ Preto vám hovorím: Krajine Sodomčanov bude v deň súdu ľahšie ako tebe.“

Evanjelium sa zjavuje maličkým - ²⁵ V tom čase Ježiš povedal: „Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým. ²⁶ Áno, Otče, tebe sa tak páčilo. ²⁷ Môj Otec mi odovzdal všetko: A nik nepozná Syna, iba Otec, ani Otca nepozná nik, iba Syn a ten, komu to Syn bude chcieť zjaviť.“

Ježiš volá k sebe preťažených - ²⁸ Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. ²⁹ Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. ³⁰ Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.

Mt12

XII. Spor o sobote - ¹ V tom čase išiel Ježiš v sobotu cez obilné pole. Jeho učeníci boli hladní a začali trhať klasy a jesť. ² Keď to videli farizeji, povedali mu: „Pozri, tvoji učeníci robia, čo neslobodno robiť v sobotu.“ ³ On im povedal: „Nečítali ste, čo urobil Dávid, keď bol hladný on i jeho družina. Ako vošiel do Božieho domu a jedol obetované chleby, ktoré nesmel jesť ani on ani tí, čo boli s ním ale iba kňazi?“ ⁵ A v Zákone ste nečítali, že kňazi v sobotu porušujú v chráme sobotu, a predsa sú bez viny? ⁶ No hovorím vám: Tu je niekto väčší než chrám. ⁷ Keby ste vedeli, čo to znamená: „Milosrdenstvo chcem, a nie obetu,“ neboli by ste odsúdili nevinných. ⁸ Syn človeka je pánom aj nad sobotou.“

Uzdravenie v sobotu - ⁹ Keď odtiaľ odišiel, vošiel do ich synagógy. ¹⁰ Tam bol človek s vyschnutou rukou. Oni sa ho pýtali: „Slobodno v sobotu uzdraviť?“ Chceli ho totiž obžalovať. ¹¹ On im povedal: „Nájde sa medzi vami človek, ktorý by svoju jediná ovcu nechtyl a nevytiahol z jamy, keby mu do nej padla, hoc aj v sobotu?“ ¹² A o koľko viac je človek ako ovca! Teda v sobotu slobodno dobre robiť.“ ¹³ Potom povedal človekovi: „Vystri ruku!“ On ju vystrel a bola zasa zdravá ako druhá. ¹⁴ Farizeji vyšli von a radili sa o ňom, ako ho zahubiť.

Splnenie proroctva o Božom služobníkovi - ¹⁵ Ježiš to vedel, preto odtiaľ odišiel. Mnohí šli za ním a on ich všetkých uzdravil, ¹⁶ len im pohrozil, aby ho neprezradili. ¹⁷ Tak sa splnilo, čo povedal prorok Izaiáš:

¹⁸ „Hľa, môj služobník, ktorého som si vyvolil,
môj miláčik, v ktorom mám zaľúbenie.
Vložím na neho svojho Ducha
a oznámi právo národom.

¹⁹ Nebude sa škriepiť, nebude kričať,

nik nebude počuť na ulici jeho hlas.

²⁰ Nalomenú trsť nedolomí,

hasnúci knôtik nedohasí,

kým neprivedie právo k víťazstvu.

²¹ V jeho meno budú dúfať národy.“

Zlomyselné prekrúcanie Ježišovej moci - ²² Vtedy k nemu priviedli posadnutého zlým duchom, ktorý bol slepý a nemý. On ho uzdravil a nemý rozprával a videl. ²³ Zástupy žasli a vraveli: „Nie je toto syn Dávidov?“ ²⁴ Ale počuli to farizeji a hovorili: „Tento len mocou Belzebula, kniežaťa zlých duchov, vyháňa zlých duchov.“

²⁵ Ale on poznal ich myšlienky a povedal im: „Každé kráľovstvo vnútorne rozdelené spustne a nijaké mesto ani dom vnútorne rozdelené neobstoja. ²⁶ Ak satan vyháňa satana, je vnútorne rozdelený - akože potom obstojí jeho kráľovstvo? ²⁷ Ak ja vyháňam zlých duchov mocou Belzebula, čou mocou ich vyháňajú vaši synovia? Preto oni budú vašimi sudcami. ²⁸ Ale ak ja Božím Duchom vyháňam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo. ²⁹ Alebo ako môže niekto vniknúť do domu silného človeka a ulúpiť mu veci, kým toho silného nezviaže? Až potom mu vyplieni dom. ³⁰ Kto nie je so mnou je proti mne, a kto nezhrmažďuje so mnou, rozhadzuje.“

Hriech proti Duchu Svätému - ³¹ Preto vám hovorím: Ľuďom sa odpustí každý hriech i rúhanie, ale rúhanie proti Duchu sa neodpustí. ³² Ak niekto povie niečo proti Synovi človeka, odpustí sa mu to. Kto by však povedal niečo proti Duchu Svätému, tomu sa neodpustí ani v tomto veku ani v budúcom.

Z plnosti srdca hovoria ústa - ³³ Vypestujte dobrý strom a bude dobré aj jeho ovocie, alebo zasaďte zlý strom a bude zlé aj jeho ovocie. Lebo strom možno poznať po ovocí. ³⁴ Hadie plemeno, ako môžete hovoriť dobre, keď ste zlí? Veď z plnosti srdca hovoria ústa. ³⁵ Dobrý človek vynáša z dobrého pokladu dobré veci a zlý človek vynáša zo zlého pokladu zlé. ³⁶ No hovorím vám: Ľudia sa budú v deň súdu zodpovedať z každého daromného slova, ktoré vyslovia. ³⁷ Lebo podľa svojich slov budeš ospravedlnený a podľa svojich slov budeš odsúdený.“

Jonášovo znamenie - ³⁸ Vtedy mu povedali niektorí zákonníci a farizeji: „Učiteľ, chceme vidieť nejaké, znamenie od teba.“ ³⁹ On im povedal: „Zlé a cudzoložné pokolenie žiada znamenie. Ale znamenie nedostane, iba ak znamenie proroka Jonáša. ⁴⁰ Lebo ako bol Jonáš tri dni a tri noci v bruchu veľkej ryby, tak bude Syn človeka tri dni a tri noci v lone zeme. ⁴¹ Mužovia z Ninive vystúpia na súde proti tomuto pokoleniu a odsúdia ho, lebo oni sa kajali na Jonášovo kázanie - a tu je niekto väčší ako Jonáš! ⁴² Kráľovná z juhu vystúpi na súde proti tomuto pokoleniu a odsúdi ho; lebo ona z končín zeme prišla počúvať Šalamúnovu múdrosť - a tu je predsa niekto väčší ako Šalamún!

O návrate nečistého ducha - ⁴³ Keď nečistý duch vyjde z človeka, blúdi po vyschnutých miestach a hľadá odpočinok, ale nenájde. ⁴⁴ Vtedy si povie: „Vrátim sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel.“ Keď ta príde, nájde ho prázdny, vymetený a vyzdobený. ⁴⁵ Tu odíde, vezme so sebou sedem iných duchov horších, ako je sám, vojdú dnu a usídlia sa tam. A stav takého človeka je nakoniec horší, ako bol predtým. Tak to bude aj s týmto zlým pokolením.“

Pravá Ježišova rodina - ⁴⁶ Kým ešte hovoril zástupom, vonku stála jeho matka a bratia a chceli sa s ním rozprávať. ⁴⁷ Ktosi mu povedal: „Vonku stojí tvoja matka a tvoji bratia a chcú sa s tebou rozprávať.“ ⁴⁸ On však odvetil tomu, čo mu to vravel: „Kto je moja matka a kto sú moji bratia?“ ⁴⁹ Vystrel ruku nad svojich učeníkov a povedal: „Hľa, moja matka a moji bratia. ⁵⁰ Lebo každý, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach je môj brat i sestra i matka.“

B. Ježišove podobenstvá 13,1-52

XIII. ¹ V ten deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori. ² Okolo neho sa zhromaždili veľké zástupy. Preto nastúpil na loďku a sadol si; a celý zástup stál na brehu.

Podobenstvo o rozsievачovi - ³ Hovoril im veľa v podobenstvách: „Rozsievач vyšiel rozsievať. ⁴ Ako sial, niektoré zrná padli na kraj cesty; prileteli vtáky a pozobali ich. ⁵ Iné padli na skalnatú pôdu, kde nemali veľa zeme, a hneď vzišli, lebo neboli hlboko v zemi; ⁶ ale keď vyšlo slnko, zahoreli, a pretože nemali koreňa, uschli. ⁷ Zasa iné padli do trnia, ale trnie vyrástlo a udusilo ich. ⁸ Iné zrná padli do dobrej zeme a priniesli úrodu: jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú. ⁹ Kto má uši, nech počúva!“

Prečo hovorí v podobenstvách - ¹⁰ Tu pristúpili k nemu učeníci a spýtali sa ho: „Prečo im hovoríš v podobenstvách?“ ¹¹ On im odpovedal: „Preto, že vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im nie je dané. ¹² Lebo kto má, tomu sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má. ¹³ Im hovorím v podobenstvách, lebo hľadajú, a nevidia, počúvajú, a nepočujú, ani nechápu. ¹⁴ Tak sa na nich spĺňa Izaiášovo proroctvo:

*„Budete počúvať; a nepochopíte,
budete hľadiť; a nevidíte.*

¹⁵ *Lebo otupelo srdce tohoto ľudu:*

ušami ťažko počujú

a oči si zavreli,

aby očami nevideli

a ušami nepočuli,

aby srdcom nechápali a neobrátili sa -

aby som ich nemohol uzdraviť.“

Šťastie Ježišových učeníkov - ¹⁶ Ale blahoslavené sú vaše oči, že vidia, aj vaše uši, že počujú. ¹⁷ Veru, hovorím vám: Mnohí proroci a spravodliví túžili vidieť, čo vidíte vy, ale nevideli, a počuť, čo vy počúvate, ale nepočuli.

Vysvetlenie podobenstva o rozsievачovi - ¹⁸ Vy teda počujte podobenstvo o rozsievачovi: ¹⁹ Keď niekto počúva slovo o kráľovstve a nechápe ho, prichádza Zlý a uchytí, čo bolo zasiaté do jeho srdca. To je ten, u koho bolo zasiaté na kraji cesty. ²⁰ U koho bolo zasiaté do skalnatej pôdy, to je ten, kto počúva slovo a hneď ho s radosťou prijíma, ²¹ ale nemá v sebe koreňa, je chvíľkový. Keď nastane pre slovo súženie alebo prenasledovanie, hneď odpadne. ²² U koho bolo zasiaté do trnia, to je ten, kto počúva slovo, ale svetské starosti a klam bohatstva slovo udusia a ostane bez úžitku. ²³ A u koho bolo zasiaté do dobrej zeme, to je ten, kto počúva slovo a chápe ho a ono prináša úrodu: jedno stonásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú.“

Podobenstvo o kúkoli medzi pšenickou - ²⁴ Predniesol im aj iné podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo sa podobá človekovi, ktorý zasial na svojej roli dobré semeno. ²⁵ Ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, prisial medzi pšenicu kúkoľ a odišiel. ²⁶ Keď vyrástlo steblo a vyháňalo do klasu, ukázal sa aj kúkoľ. ²⁷ K hospodárovi prišli sluhovia a povedali mu: „Pane, nezasial si na svojej roli dobré semeno? Kde sa teda vzal kúkoľ?“ ²⁸ On im vrazil: „To urobil nepriateľ.“ Sluhovia mu povedali: „Chceš, aby sme šli a vyzbierali ho?“ ²⁹ On odpovedal: „Nie, lebo pri zbieraní kúkoľa by ste mohli vytrhnúť aj pšenicu. ³⁰ Nechajte oboje rásť až do žatvy. V čase žatvy poviem žencom: Pozbierajte najprv kúkoľ a poviažte ho do snopov na spálenie, ale pšenicu zhromaždite do mojej stodoly.“

Podobenstvo o horčičnom zrnku - ³¹ Predniesol im ešte iné podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo sa podobá horčičnému zrnku, ktoré človek vzal a zasial na svojej roli. ³² Ono je síce najmenšie zo všetkých semien, ale keď vyrastie, je väčšie než

ostatné byliny a je z neho strom, takže prilietajú nebeské vtáky a hniezdia na jeho konároch.“

Podobenstvo o kvase - ³³ Ďalšie podobenstvo im povedal: „Nebeské kráľovstvo sa podobá kvasu, ktorý žena vezme a vmiesi do troch mier múky, až sa všetko prekvasí.“

Vysvetlenie podobenstva o kúkoli - ³⁴ Toto všetko hovoril Ježiš zástupom v podobenstvách. Bez podobenstva im nehovoril nič, ³⁵ aby sa splnilo, čo predpovedal prorok:

*„Otvorím svoje ústa v podobenstvách,
vyrozprávam, čo bolo skryté od stvorenia sveta.“*

³⁶ Potom rozpustil zástupy a vošiel do domu. Tu k nemu pristúpili jeho učeníci a vraveli mu: „Vysvetli nám podobenstvo o kúkoli na roli.“ ³⁷ On im povedal: „Rozsievateľ dobrého semena je Syn človeka. ³⁸ Roľa je svet. Dobré semeno sú synovia kráľovstva, kúkoľ sú synovia Zlého. ³⁹ Nepriateľ, ktorý ho zasial, je diabol. Žatva je koniec sveta a ženci sú anjeli. ⁴⁰ Ako teda zbierajú kúkoľ a pália v ohni, tak bude aj na konci sveta: ⁴¹ Syn človeka pošle svojich anjelov a vyzbierajú z jeho kráľovstva všetky pohoršenia a tých, čo pášu nepravosť, ⁴² a hodia ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škripanie zubami. ⁴³ Vtedy sa spravodliví zaskvejú ako slnko v kráľovstve svojho Otca. Kto má uši, nech počúva!

Podobenstvo o poklade v poli - ⁴⁴ Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, predá všetko, čo má, a pole kúpi.

Podobenstvo o perle - ⁴⁵ Nebeské kráľovstvo sa podobá aj kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly. ⁴⁶ Keď nájde veľmi cennú perlu, ide, predá všetko, čo má, a kúpi ju.

Podobenstvo o rybárskej sieti - ⁴⁷ A zasa nebeské kráľovstvo sa podobá sieti, ktorú spustia do mora a ona zachytáva všetky druhy. ⁴⁸ Keď je plná, vytiahnu ju na breh, posadajú si, dobré vyberú do nádob a zlé vyhodia von. ⁴⁹ Tak bude aj na konci sveta: vyjdú anjeli, oddelia zlých od spravodlivých ⁵⁰ a hodia ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škripanie zubami.

Zakončenie - ⁵¹ Pochopili ste to všetko?“ „Áno,“ odpovedali. ⁵² A on im povedal: „Preto sa každý zákonník, ktorý sa stal učeníkom nebeského kráľovstva, podobá hospodárovi, ktorý vynáša zo svojej pokladnice veci nové i staré.“

5. Cirkev, prvotiny nebeského kráľovstva 13,53 - 18,35

A. Naratívna časť 13,53 - 17,27

Ježiš v Nazarete - ⁵³ Keď Ježiš skončil tieto podobenstvá, odišiel odtiaľ. ⁵⁴ Prišiel do svojej vlasti a učil ich v synagóge. Oni sa divili a hovorili: „Skade má tento takú múdrosť a zázračnú moc? ⁵⁵ Vari to nie je tesárov syn? Nevolá sa jeho matka Mária a jeho bratia Jakub a Jozef, Šimon a Júda? ⁵⁶ A nie sú u nás všetky jeho sestry? Skadeže má toto všetko?“ ⁵⁷ A pohoršovali sa na ňom. Ale Ježiš im povedal: „Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti a v jeho dome.“ ⁵⁸ A pre ich neveru tam neurobil veľa zázrakov.

Mt14

XIV. Herodes a Ján Krstiteľ - ¹ V tom čase tetrarcha Herodes počul o Ježišovi ² a hovoril svojim dvoranom: „To je Ján Krstiteľ. Vstal z mŕtvych, a preto v ňom pôsobí zázračná moc.“ ³ Herodes totiž Jána chytil, sputnal ho a vrhol do väzenia pre Herodiadu, manželku svojho brata Filipa, ⁴ lebo mu Ján hovoril: „Nesmieš s ňou žiť!“ ⁵ A chcel ho zabiť, bál sa však ľudu; lebo ho pokladali za proroka.

⁶ No v deň Herodesových narodenín tancovala dcéra Herodiady v kruhu hostí a Herodesovi sa tak zapáčila, ⁷ že jej pod prisahou sľúbil dať všetko, čo si bude žiadať. ⁸

Ona na návod svojej matky povedala: „Daj mi tu na mise hlavu Jána Krstiteľa.“⁹ Kráľ sa zarmútil, ale pre prísahu a kvôli spolustolujúcim rozkázal, aby jej ju dali.¹⁰ A tak dal Jána vo väzení stať.¹¹ I priniesli na mise jeho hlavu, odovzdali ju dievčatu a ono ju zaneslo svojej matke.¹² Tu prišli jeho učeníci, vzali jeho telo a pochovali ho; potom išli a oznámili to Ježišovi.

Prvé rozmnoženie chleba - ¹³ Keď to Ježiš počul, odobral sa odtiaľ loďou na pusté miesto do samoty. Ale zástupy sa o tom dopyčuli a pešo išli z miest za ním.¹⁴ Keď vystúpil a videl veľký zástup, zľutoval sa nad nimi a uzdravoval im chorých.¹⁵ A keď sa zvečeralo, pristúpili k nemu učeníci a hovorili: „Toto miesto je pusté a čas už pokročil. Rozpusť zástupy, nech sa rozídu do dedín kúpiť si jedlo.“¹⁶ Ale Ježiš im povedal: „Nemusia nikam chodiť; vy im dajte jesť!“¹⁷ Oni mu vraveli: „Nemáme tu nič, iba päť chlebov a dve ryby.“¹⁸ On povedal: „Prineste mi ich sem!“¹⁹ Potom rozkázal, aby si zástupy posadali na trávnu. Vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, dobrorečil, lámal chleby a dával učeníkom a učeníci zástupom.²⁰ Všetci jedli a nasýtli sa, ba ešte nazbierali dvanásť plných košov zvyšných odrobín.²¹ A tých, čo jedli, bolo asi päťtisíc mužov okrem žien a detí.

Ježiš kráča po mori - ²² A hneď rozkázal učeníkom, aby nastúpili na loďku a išli pred ním na druhý breh, kým on rozpustí zástupy.²³ Keď rozpustil zástupy, vystúpil sám na vrch modliť sa. Zvečeralo sa a on tam bol sám.

²⁴ Loďka bola už mnoho stadií od zeme a zmietali ňou vlny, lebo vietor dul proti nim.²⁵ Nad ránom sa, kráčajúc po mori, blížil k nim Ježiš.²⁶ Keď ho učeníci videli kráčať po mori, vzrušení vraveli: „Mátoha!“ A od strachu vykriekli.²⁷ Ale Ježiš sa im hneď prihovril: „Vzchopte sa! To som ja, nebojte sa!“²⁸ Peter mu povedal: „Pane, ak si to ty, rozkáž, aby som prišiel k tebe po vode.“²⁹ On povedal: „Poď!“ Peter vystúpil z loďky, vykročil po vode a šiel k Ježišovi.³⁰ Ale keď videl silný vietor, naľakal sa. Začal sa topiť a vykrikol: „Pane, zachráň ma!“³¹ Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: „Maloverný, prečo si pochyboval?“³² A keď vstúpili do loďky, vietor utíchol.³³ Tí, čo boli na loďke, klaňali sa mu a vraveli: „Naozaj si Boží Syn!“

Ježiš uzdravuje v Genezarete - ³⁴ Preplavili sa na druhý breh a došli do kraja Genezaret.³⁵ Len čo ho obyvatelia toho kraja spoznali, vyslali poslov do celého okolia. I prinášali k nemu všetkých chorých³⁶ a prosili ho, aby sa smeli dotknúť aspoň obruby jeho odevu. A všetci, čo sa ho dotkli, ozdraveli.

Mt15

XV. Tradície otcov - ¹ Vtedy prišli k Ježišovi farizeji a zákonníci z Jeruzalema a opýtali sa ho: ² „Prečo tvoji učeníci prestupujú obyčaje otcov? Veď si neumývajú ruky, keď jedia chlieb.“³ On im odvetil: „A vy prečo prestupujete Božie prikázanie pre svoje obyčaje?“⁴ Lebo Boh povedal: „*Cti svojho otca i matku*“ a: „*Kto by zlomil otcovi alebo matke, musí zomrieť.*“⁵ Vy však hovoríte: „Keď niekto povie otcovi alebo matke: Všetko, čím by som ti mal pomáhať, je obetný dar,⁶ ten už nemusí ctiť svojho otca.“ A zrušili ste Božie slovo pre svoje obyčaje.⁷ Pokrytci! Dobro o vás prorokoval Izaiáš, keď povedal:

⁸ „*Tento ľud ma uctieva perami,
ale ich srdce je ďaleko odo mňa.*“

⁹ *No darmo si ma ctia,
lebo náuky, čo učia, sú iba ľudské príkazy.*“

Čo poškrňuje človeka - ¹⁰ Potom zavolať k sebe zástup a povedal im: „Počúvajte a pochopte: ¹¹ Človeka nepoškrňuje to, čo vchádza do úst, ale čo vychádza z úst, to poškrňuje človeka.“

¹² Tu pristúpili učeníci a povedali mu: „Vieš, že sa farizeji pohoršili, keď počuli, čo si povedal?“¹³ On im odpovedal: „Každú rastlinu, ktorú nezasadil môj nebeský

Otec, vytrhnú aj s koreňom. ¹⁴ Nechajte ich. Sú slepými vodcami slepých. A keď slepý vedie slepého, obaja padnú do jamy.“ ¹⁵ Peter mu na to povedal: „Vysvetli nám toto podobenstvo.“ ¹⁶ On odvetil: „Ešte ani vy nechápete? ¹⁷ Nerozumiete, že všetko, čo vychádza do úst, ide do brucha a vylučuje sa do stoky? ¹⁸ Ale to, čo vychádza z úst, pochádza zo srdca a poškrvňuje človeka. ¹⁹ Lebo zo srdca vychádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, krivé svedectvá, rúhanie. ²⁰ Toto poškrvňuje človeka; ale ješť neumytými rukami, to človeka nepoškrvňuje.“

Uzdravenie Kanaáncanky - ²¹ Ježiš odtiaľ odišiel a odobral sa do okolia Týru a Sidonu. ²² Tu prišla k nemu istá kanaánska žena z tých končín a kričala: „Zmiluj sa nado mnou, Pane, syn Dávidov! Dcéru mi hrozne trápi zlý duch.“ ²³ Ale on jej neodpovedal ani slovo.

Jeho učeníci pristúpili k nemu a prosili ho: „Pošli ju preč, lebo kričí za nami.“ ²⁴ Ale on odvetil: „Ja som poslaný iba k ovciam strateným z domu Izraela.“ ²⁵ No ona prišla k nemu, poklonila sa mu a povedala: „Pane, pomôž mi!“ ²⁶ On jej odpovedal: „Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám.“ ²⁷ „Áno, Pane,“ vravela ona, „ale aj šteňatá jedia odrobinky, čo padajú zo stola ich pánov.“ ²⁸ Vtedy jej Ježiš povedal: „Žena, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, ako chceš.“ A od tej hodiny bola jej dcéra zdravá.

Uzdravenia pri Galilejskom mori - ²⁹ Keď odtiaľ Ježiš odišiel, prišiel ku Galilejskému moru, vystúpil na vrch a tam si sadol. ³⁰ Prichádzali k nemu celé zástupy, ktoré mali so sebou chromých, slepých, mrzákov, nemých a mnohých iných. Kládli mu ich k nohám a on ich uzdravoval. ³¹ A zástupy žasli, keď videli, že nemí hovoria, mrzáci sú zdraví, chromí chodia a slepí vidia, a velebili Boha Izraela.

Druhé rozmnoženie chleba - ³² Ježiš zvolal svojich učeníkov a povedal: „Ľúto mi je zástupu, lebo už tri dni sa zdržiavajú pri mne a nemajú čo ješť. A nechcem ich prepustiť hladných, aby nepoomdlievali na ceste.“ ³³ Učeníci mu povedali: „Kdeže vezmeme na púšti toľko chleba, aby sme nasýtili takýto zástup?“ ³⁴ Ježiš sa ich opýtal: „Koľko máte chlebov?“ Oni odpovedali: „Sedem a zopár rybiek.“ ³⁵ Tu rozkázal zástupu, aby si posadal na zem. ³⁶ Vzal sedem chlebov a ryby, vzdával vďaky, lámal a dával učeníkom a učeníci zástupom. ³⁷ Všetci jedli a nasýtili sa. A nazbierali sedem plných košov zvyšných odrobín. ³⁸ Tých čo jedli, bolo štyritisíc mužov okrem žien a detí. ³⁹ Potom zástupy rozpustil, nastúpil na loďku a prišiel do magadanského kraja.

Mt16

XVI. Spor o znamenie - ¹ Tu prišli k nemu farizeji a saduceji a pokúšali ho. Žiadali ho, aby im ukázal znamenie z neba. ² Ale on im povedal: „Keď sa zvečerí, hovorievate: „Bude pekne, lebo sa červenie nebo;“ ³ a ráno: „Nebo je zachmúrené a červené, dnes bude búrka.“ Vzhľad oblohy viete posúdiť, a znamenia časov neviete?! ⁴ Zlé a cudzoložné pokolenie žiada znamenie, ale znamenie nedostane, iba ak znamenie Jonášovo.“ Nechal ich tam a odišiel.

Varovanie pred kvasom farizejov - ⁵ Učeníci prišli na druhý breh. Zabudli si vziať chlieb ⁶ a Ježiš im povedal: „Dajte si pozor a chráňte sa kvasu farizejov a saducejov!“ ⁷ Oni však rozmýšľali a hovorili si: „Nevzali sme si chlieb!“ ⁸ Ale Ježiš to vedel a povedal: „Maloverní, prečo premýšľate, že nemáte chlieb? ⁹ Ešte nerozumiete, ani sa nepamätáte na päť chlebov pre päťtisíc ľudí a koľko košov ste nazbierali? ¹⁰ Ani na sedem chlebov pre štyritisíc ľudí a koľko košov ste nazbierali? ¹¹ Ako to, že nechápete, že som vám nehovoril o chlebe?! Ale chráňte sa kvasu farizejov a saducejov!“ ¹² Vtedy pochopili, že im nehovoril, aby sa chránili chlebového kvasu, ale náuky farizejov a saducejov.

Petrovo vyznanie a jeho primát - ¹³ Keď potom Ježiš prišiel do okolia Cézarey Filipovej, pýtal sa svojich učeníkov: „Za koho pokladajú ľudia Syna človeka?“ ¹⁴ Oni vraveli: „Jedni za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a iní za Jeremiáša alebo za jedného z

prorokov.“¹⁵ „A za koho ma pokladáte vy?“ opýtal sa ich.¹⁶ Odpovedal Šimon Peter: „Ty si Mesiáš, Syn živého Boha.“¹⁷ Ježiš mu povedal: „Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je na nebesiach.“¹⁸ A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.¹⁹ Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi.“²⁰ Potom prikázal učeníkom, aby nikomu nehovorili, že on je Mesiáš.

Prvá predpoveď utrpenia -²¹ Od tej chvíle začal Ježiš svojim učeníkom vyjavovať, že musí ísť do Jeruzalema a mnoho trpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, že ho zabijú, ale tretieho dňa vstane z mŕtvych.²² Peter si ho vzal nabok a začal mu dohovárať: „Nech ti je milostivý Boh, Pane! To sa ti nesmie stať!“²³ On sa obrátil a povedal Petrovi: „Chod' mi z cesty, satan! Na pohoršenie si mi, lebo nemáš zmysel pre Božie veci, len pre ľudské!“

Ako nasledovať Ježiša -²⁴ Potom Ježiš povedal svojim učeníkom: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“²⁵ Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.²⁶ Veď čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?! Alebo za čo vymení človek svoju dušu?!²⁷ Lebo Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov.²⁸ Veru, hovorím vám: Niektorí z tých, čo tu stoja, neokúsia smrť, kým nevidia Syna človeka, ako prichádza vo svojom kráľovstve.“

Mt17

XVII. Ježišovo premenenie -¹ O šesť dní vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a jeho brata Jána a vyviedol ich na vysoký vrch do samoty.² Tam sa pred nimi premenil: tvár mu zažiarila sťa slnko a odev mu zbelel ako svetlo.³ Vtom sa im zjavil Mojžiš a Eliáš a rozprávali sa s ním.⁴ Vtedy Peter povedal Ježišovi: „Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobím tu tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“⁵ Kým ešte hovoril, zahalil ich jasný oblak a z oblaku zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho.“⁶ Keď to učeníci počuli, padli na tvár a veľmi sa báli.⁷ No pristúpil k nim Ježiš, dotkol sa ich a povedal im: „Vstaňte a nebojte sa!“⁸ A keď zdvihli oči, nevideli nikoho, iba Ježiša.

⁹ Keď zostupovali z vrchu, Ježiš im prikázal: „Nikomuto nehovorte o tomto videní, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych.“

¹⁰ Učeníci sa ho pýtali: „Prečo teda zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš?“¹¹ On odpovedal: „Áno Eliáš príde a všetko obnoví.“¹² Ba hovorím vám, že Eliáš už prišiel, no nespoznali ho a urobili s ním, čo chceli. Takisto bude od nich trpieť aj Syn človeka.“¹³ Vtedy učeníci pochopili, že im hovoril o Jánovi Krstiteľovi.

Uzdravenie posadnutého chlapca -¹⁴ Keď prišli k zástupu, pristúpil k nemu istý človek, padol pred ním na kolená¹⁵ a hovoril: „Pane, zmiluj sa nad mojím synom: je námesačný a veľmi trpí, lebo často padne do ohňa a často do vody.“¹⁶ Priviedol som ho k tvojím učeníkom no nemohli ho uzdraviť.“¹⁷ Ježiš povedal: „Neveriace a skazené pokolenie, dokiaľ budem s vami? Dokedy vás mám ešte trpieť? Privedte ho sem ku mne.“¹⁸ Ježiš zlému duchu pohrozil, ten z neho vyšiel a chlapec bol od tej hodiny zdravý.¹⁹ Keď boli učeníci s Ježišom sami, pristúpili k nemu a spýtali sa ho: „Prečo sme ho nemohli vyhnať my?“²⁰ On im povedal: „Pre svoju malú vieru. Veru, hovorím vám: Ak budete mať vieru ako horčičné zrnko a poviete tomuto vrchu: „Prejdi odtiaľto ta!“ - prejde. A nič vám nebude nemožné.“⁽²¹ Tento druh sa nedá vyhnať ináč, iba modlitbou a pôstom.)

Druhá predpoveď utrpenia -²² Keď boli spolu v Galilei, Ježiš im povedal: „Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí;²³ zabijú ho, ale tretieho dňa vstane z mŕtvych. A oni sa veľmi zarmútili.

Chrámová daň - ²⁴ Keď prišli do Kafarnauma, pristúpili k Petrovi vyberači dvojdrachmy a povedali: „Váš učiteľ neplatí dvojdrachmu?“ ²⁵ On vrazil: „Platí.“ Keď potom vošiel do domu, Ježiš ho predišiel otázkou: „Šimon, čo myslíš? Od koho vyberajú pozemskí králi poplatky a dane? Od svojich synov, či od cudzích?“ ²⁶ On odpovedal: „Od cudzích.“ A Ježiš mu povedal: „Synovia sú teda oslobodení. ²⁷ Ale aby sme ich nepohoršili, chod k moru, hoď udicu a rybu, ktorá sa chyťí prvá, vezmi, otvor jej ústa a nájdeš statér. Vezmi ho a daj im za mňa i za seba.“

B. Spoločenské ponaučenia 18,1-35

Mt18

XVIII. Spor o prvenstvo - ¹ V tú hodinu pristúpili k Ježišovi učeníci a pýtali sa: „Kto je podľa teba najväčší v nebeskom kráľovstve?“ ² On zavolať k sebe dieťa, postavil ho medzi nich ³ a povedal: „Veru, hovorím vám: Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojдете do nebeského kráľovstva. ⁴ Kto sa teda poníži ako toto dieťa, ten je najväčší v nebeskom kráľovstve. ⁵ A kto prijme jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma.

O pohoršení - ⁶ Ale pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a ponorili ho do morskej hlbiny. ⁷ Beda svetu pre pohoršenie! Pohoršenia síce musia prísť, ale beda človekovi, skrze ktorého pohoršenie prichádza!

⁸ Ak ťa zvädza na hriech tvoja ruka alebo noha, odtni ju a odhoď od seba: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života zmrzačený alebo krivý, ako keby ťa mali s obidvoma rukami a s obidvoma nohami hodiť do večného ohňa. ⁹ A ak ťa zvädza na hriech tvoje oko, vylúp ho a odhoď od seba: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života s jedným okom, ako keby ťa mali s obidvoma očami vrhnúť do ohnivého pekla.

¹⁰ Dajte si pozor, aby ste neopovrhli ani jedným z týchto maličkých. Lebo vám hovorím, že ich anjeli v nebi ustavične hľadajú na tvár môjho Otca, ktorý je na nebesiach. (¹¹ Syn človeka totiž prišiel zachrániť, čo sa stratilo.)

Podobenstvo o stratenej ovci - ¹² Čo myslíte? Keby mal niekto sto oviec a jedna z nich by zablúdila, nenechá tých deväťdesiatdeväť na vrchoch a nepôjde hľadať tú, čo zablúdila? ¹³ A keď sa mu ju podarí nájsť, veru, hovorím vám: Bude mať z nej väčšiu radosť ako z tých deväťdesiatich deviatich, čo nezablúdili. ¹⁴ Tak ani váš Otec, ktorý je na nebesiach, nechce, aby zahynul čo len jediný z týchto maličkých.

O bratskom napomenutí - ¹⁵ Keď sa tvoj brat prehreší proti tebe, choď a napomeň ho medzi štyrmi očami. Ak ťa počúvne, získal si svojho brata. ¹⁶ Ak ťa nepočúvne, priber si ešte jedného alebo dvoch, *aby bola každá výpoveď potvrdená ústami dvoch alebo troch svedkov.* ¹⁷ Keby ani ich nepočúvol, povedz to cirkvi. A keby ani cirkev nechcel poslúchnuť, nech ti je ako pohan a mýtnik. ¹⁸ Veru, hovorím vám: Čo zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi.

Spoločná modlitba - ¹⁹ A zasa vám hovorím: Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. ²⁰ Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“

O odpúšťaní - ²¹ Vtedy k nemu pristúpil Peter a povedal mu: „Pane, koľko rás mám odpustiť svojmu bratovi, keď sa proti mne prehreší? Azda sedem rás?“ ²² Ježiš mu odpovedal: „Hovorím ti: Nie sedem rás, ale sedemdesiatsedem rás.

Podobenstvo o nemilosrdnom sluhovi - ³ Preto sa nebeské kráľovstvo podobá kráľovi, ktorý sa rozhodol vyúčtovať so svojimi sluhami. ²⁴ Keď začal účtovať, priviedli mu jedného, ktorý bol dlžen desaťtisíc talentov. ²⁵ Ale pretože nemal skadiaľ vrátiť, pán rozkázal predať jeho aj jeho ženu aj deti i všetko, čo mal, a dlh splatiť. ²⁶ Vtedy mu sluha padol k nohám a na kolenách ho prosil: „Pozhovej mi a všetko ti vrátim.“ ²⁷

A pán sa nad sluhom zľutoval, prepustil ho a odpustil mu aj dlžobu. ²⁸ No len čo ten sluha vyšiel, stretol sa so svojim spolusluhom, ktorý mu dlhoval sto denárov. Chytil ho pod krk a kričal: „Vráť, čo mi dlhuješ!“ ²⁹ Jeho spolusluha mu padol k nohám a prosil ho: „Pozhovej mi a dlžobu ti splatím.“ ³⁰ On však nechcel, ale odišiel a vrhol ho do žalára, kým dlh nesplatí.

³¹ Keď jeho spolusluhovia videli, čo sa stalo, veľmi sa zarmútili. Išli a rozpovedali svojmu pánovi všetko, čo sa stalo. ³² A tak si ho pán predvolal a povedal mu: „Zlý sluha, ja som ti odpustil celú dlžobu, pretože si ma prosil. ³³ Nemal si sa teda aj ty zľutovať nad svojim spolusluhom, ako som sa ja zľutoval nad tebou?“ ³⁴ A rozhnevaný pán ho vydal mučiteľom, kým nesplatí celú dlžobu. ³⁵ Tak aj môj nebeský Otec urobí vám, ak neodpustíte zo srdca každý svojmu bratovi.“

6. Blízko je čas ustanovenia nebeského kráľovstva 19,1 - 25,46

A. Naratívna časť 19,1 - 23,39

Mt19

XIX. Nerozlučnosť manželstva - ¹ Keď Ježiš skončil tieto reči, odišiel z Galiley a prešiel do judejského kraja za Jordán. ² Išli za ním veľké zástupy a on ich tam uzdravoval.

³ Tu k nemu pristúpili farizeji a pokúšali ho: „Smie človek prepustiť svoju manželku z akejkoľvek príčiny?“ ⁴ On odpovedal: „Nečítali ste, že Stvoriteľ *ich* od počiatku *ako muža a ženu stvoril* ⁵ a povedal: „*Preto muž opustí otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele*“? ⁶ A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje.“ ⁷ Povedali mu: „Prečo potom Mojžiš rozkázal *dať pripustný list a prepustiť*?“ ⁸g Odpovedal im: „Mojžiš vám pre tvrdosť vášho srdca dovolil prepustiť vaše manželky; ale od počiatku to nebolo tak. ⁹ A hovorím vám: Každý, kto prepustí svoju manželku pre iné ako pre smilstvo a vezme si inú, cudzoloží.“

Dobrovoľná zdržanlivosť - ¹⁰ Jeho učeníci mu povedali: „Keď je to takto medzi mužom a ženou, potom je lepšie neženiť sa.“ ¹¹ On im povedal: „Nie všetci pochopia toto slovo, iba tí, ktorým je to dané. ¹² Lebo sú ľudia neschopní manželstva, pretože sa takí narodili zo života matky, iných takými urobili ľudia a iní sa takými urobili sami pre nebeské kráľovstvo. Kto to môže pochopiť, nech pochopí.“

Ježiš a deti - ¹³ Vtedy mu priniesli deti, aby na ne položil ruky a pomodlil sa. Ale učeníci ich okrikovali. ¹⁴ Ježiš im povedal: „Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo.“ ⁵ Potom na ne kládol ruky a odišiel odtiaľ.

Bohatý mladík - ¹⁶ Tu k nemu ktosi pristúpil a pýtal sa ho: „Učiteľ, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život?“ On mu povedal: ¹⁷ „Prečo sa ma pýtaš na dobré? Len jeden je dobrý. Ale ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania!“

¹⁸ On sa ho opýtal: „Ktoré?“ Ježiš odpovedal: „*Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť!* ¹⁹ *Cti otca i matku a milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!*“ ²⁰ Mladík mu povedal: „Toto všetko som zachovával. Čo mi ešte chýba?“ ²¹ Ježiš mu vravel: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ ²² Keď mladík počul toto slovo, odišiel smutný, lebo mal veľký majetok.

Nebezpečenstvo bohatstva - ²³ A Ježiš povedal svojim učeníkom: „Veru, hovorím vám: Bohatý ťažko vojde do nebeského kráľovstva. ²⁴ Ba hovorím vám: Ľahšie je ťave prejsť cez ucho ihly, ako boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva.“ ²⁵ Keď to učeníci počuli, veľmi sa divili a hovorili: „Kto potom môže byť spasený?“ ²⁶ Ježiš sa na nich zahľadel a povedal im: „Ľuďom je to nemožné, ale Bohu je všetko možné.“

Odmena tým, čo opustili všetko - ²⁷ Vtedy mu Peter povedal: „Pozri, my sme opustili všetko a išli sme za tebou. Čo z toho teda budeme mať?“ ²⁸ Ježiš im povedal: „Veru, hovorím vám: Pri obnovení sveta, keď Syn človeka zasadne na trón svojej slávy, aj vy, čo ste išli za mnou, zasadnete na dvanásť trónov a budete súdiť dvanásť kmeňov Izraela. ²⁹ A každý, kto pre moje meno opustí domy alebo bratov a sestry alebo otca a matku alebo deti alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života.

³⁰ A mnohí prví budú poslednými a poslední prvými.

Mt20

XX. Podobenstvo o robotníkoch vo vinici - ¹ Lebo nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý vyšiel skoro ráno najať robotníkov do svojej vinice. ² Zjednal sa s robotníkmi na denári za deň a poslal ich do svojej vinice. ³ Keď vyšiel okolo deviatej hodiny, videl iných, ako stoja záhaľčivo na námestí. ⁴ I povedal im: „Choďte aj vy do mojej vinice a dám vám, čo bude spravodlivé.“ ⁵ A oni šli. Vyšiel znova okolo dvanástej aj okolo tretej hodiny popoludní a urobil podobne. ⁶ Keď vyšiel okolo piatej popoludní a našiel iných postávať, povedal im: „Čo tu nečinne stojíte celý deň?“ ⁷ Vraveli mu: „Nik nás nenajal.“ Povedal im: „Choďte aj vy do mojej vinice!“

⁸ Keď sa zvečerilo, povedal pán vinice svojmu správcovi: „Zavolaj robotníkov a vyplať im mzdu, počnúc poslednými až po prvých!“ ⁹ Tak prišli tí, čo nastúpili okolo piatej hodiny popoludní, a každý dostal denár. ¹⁰ Keď prišli tí prví, mysleli si, že dostanú viac. Ale aj oni dostali po denári. ¹¹ Vzali ho a šomrali na hospodára: ¹² „Títo poslední pracovali jedinu hodinu, a ty si ich postavil na roveň nám, čo sme znášali bremeno dňa a horúčosť.“ ¹³ Ale on jednému z nich odpovedal: „Priateľu, nekrivdím ti. Nejednal si sa so mnou za denár? ¹⁴ Vezmi, čo je tvoje, a choď! Ja chcem aj tomuto poslednému dať toľko, koľko tebe. ¹⁵ Alebo nesmiem so svojim robiť, čo chcem? Či na mňa zazeráš preto, že som dobrý. ¹⁶ Tak budú poslední prvými a prví poslednými.“

Tretia predpoveď utrpenia - ¹⁷ Keď Ježiš vystupoval do Jeruzalema, vzal si osve dvanástich učeníkov a cestou im hovoril: ¹⁸ „Hľa, vystupujeme do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť ¹⁹ a vydajú pohanom, aby ho vysmiali, zbičovali a ukrižovali, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.“

Žiadosť matky Zebedejových synov - ²⁰ Vtedy k nemu pristúpila matka Zebedejových synov so svojimi synmi, poklonila sa a o čosi ho prosila. ²¹ On sa jej opýtal: „Čo chceš?“ Vravela mu: „Povedz, aby títo moji dvaja synovia sedeli v tvojom kráľovstve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici.“ ²² Ježiš odpovedal: „Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý mám ja piť?“ Oni mu vraveli: „Môžeme.“ ²³ On im povedal: „Môj kalich budete piť, ale dať niekomu sedieť po mojej pravici alebo ľavici nepatrí mne; to dostanú tí, ktorým to pripravil môj Otec.“

Predstavení majú slúžiť - ²⁴ Keď to počuli ostatní desiati, namrzeli sa na oboch bratov. ²⁵ Ježiš ich zavolať k sebe a povedal: „Viete, že vládcovia národov panujú nad nimi a mocnári im dávajú cítiť svoju moc. ²⁶ Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vašim služobníkom. ²⁷ A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vašim sluhom. ²⁸ Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.“

Uzdravenie slepých pri Jerichu - ²⁹ Keď vychádzali z Jericha, išiel za ním veľký zástup. ³⁰ A hľa, pri ceste sedeli dvaja slepci. Ako počuli, že tadiaľ ide Ježiš, vykriekli: „Pane, syn Dávidov, zmiluj sa nad nami!“ ³¹ Zástup ich okríkal, aby mlčali; ale oni tým väčšmi kričali: „Pane, syn Dávidov, zmiluj sa nad nami!“ ³² Ježiš zastal, zavolať si ich a povedal: „Čo chcete, aby som vám urobil?“ ³³ Odpovedali mu: „Pane,

nech sa nám otvorí oči.“³⁴ Ježiš sa zľutoval nad nimi, dotkol sa ich očí a hneď videli a išli za ním.

Mt21

XXI. Slávnostný vstup do Jeruzalema - ¹ Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfage pri Olivovej hore, Ježiš poslal dvoch učeníkov² a povedal im: „Choďte do dediny, čo je pred vami, a hneď nájdete priviazanú oslicu a s ňou osliatko! Odviažte ich a privedte ku mne!“³ A keby vám niekto niečo hovoril, povedzte: „Pán ich potrebuje.“ A hneď ich prepustí.“⁴ Toto sa stalo, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok:

⁵ „Povedzte dcére sionskej:
Hľa, tvoj Kráľ prichádza k tebe,
tichý, sediaci na oslici,
na osliatku, mláďati ťažného zvierata.“

⁶ Učeníci šli a urobili, ako im Ježiš rozkázal.⁷ Priviedli oslicu a osliatko, pokládli na ne svoje plášte a on si na ne sadol.⁸ Veľké zástupy prestierali na cestu svoje plášte, iní odtínali zo stromov ratolesti a stlali ich na cestu.⁹ A zástupy, čo išli pred ním, i tie, čo šli za ním, volali: „Hosanna synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach!“

¹⁰ Keď vošiel do Jeruzalema, rozvírilo sa celé mesto; vypytovali sa: „Kto je to?“¹¹ A zástupy hovorili: „To je ten prorok, Ježiš z galilejského Nazareta.“

Ježiš vyháňa kupcov z chrámu - ¹² Ježiš vošiel do chrámu a vyhnal všetkých predavačov a kupujúcich v chráme. Peňazomencom poprevracal stoly a predavačom holubov stolice¹³ a povedal im: „Napísané je: „*Môj dom sa bude volať domom modlitby.*“ A vy z neho robíte lotrovský pelech.“

¹⁴ V chráme k nemu pristúpili slepí a chromí a on ich uzdravil.¹⁵ Keď veľkňazi a zákonníci videli divy, ktoré robil, a deti, čo v chráme volali: „Hosanna synovi Dávidovmu!“, nahnevali sa¹⁶ a povedali mu: „Počuješ, čo títo hovoria?“ Ježiš im odvetil: „Pravdaže. Nikdy ste nečítali: „*Z úst nemluviat a dojčeniec pripravil si si chválu.*“¹⁷ I nechal ich, vyšiel von z mesta do Betánie a tam zostal.

Neúrodný figovník. Viera a modlitba - ¹⁸ Keď sa ráno vracal do mesta, pocítil hlad.¹⁹ Pri ceste videl figovník. Išiel k nemu, ale nenašiel na ňom nič, len lístie. Preto mu povedal: „Nech sa na tebe už nikdy neurodí ovocie.“ A figovník hneď vyschol.²⁰ Keď to učeníci videli, zadivili sa a povedali: „Ako to, že figovník tak naraz vyschol?“²¹ Ježiš im na to povedal: „Veru, hovorím vám: Ak budete mať vieru a nebudete pochybovať, urobíte nielen to, čo sa stalo s figovníkom, ale keby ste aj tomuto vrchu povedali: „Zdvihni sa a hoď sa do mora,“ stane sa to.“²² A dostanete všetko, o čo budete s vierou prosiť v modlitbe.“

Odkiaľ je Kristova moc - ²³ Keď prišiel do chrámu a učil, pristúpili k nemu veľkňazi a starší ľudia a pýtali sa: „Akou mocou toto robíš? A kto ti dal túto moc?“²⁴ Ježiš im povedal: „Aj ja sa vás na niečo spýtam. Ak mi odpoviete, i ja vám poviem, akou mocou toto robím.“²⁵ Odkiaľ bol Jánov krst? Z neba; či od ľudí?“ Oni rozmýšľali a hovorili si: „Ak povieme: „Z neba,“ povie nám: „Prečo ste mu teda neuverili?“²⁶ Ale ak povieme: „Od ľudí,“ máme sa čo obávať zástupu, lebo Jána pokladajú všetci za proroka.“²⁷ Odpovedali teda Ježišovi: „Nevieme.“ A on im odvetil: „Ani ja vám nepoviem, akou mocou toto robím.“

Podobenstvo o dvoch synoch - ²⁸ „Čo poviete na toto? Istý človek mal dvoch synov. Prišiel k prvému a povedal mu: „Syn môj, choď dnes pracovať do vinice!“²⁹ Ale on odpovedal: „Nechce sa mi.“ No potom to oľutoval a šiel.³⁰ Išiel k druhému a povedal mu to isté. Ten odpovedal: „Idem, pane!“ Ale nešiel.³¹ Kto z týchto dvoch splnil otcovu vôľu?“ Odpovedali: „Ten prvý.“ Ježiš im povedal: „Veru, hovorím vám: Mýtnici a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva.“³² Lebo k vám prišiel

Ján cestou spravodlivosti, a neuverili ste mu. Ale mýtnici a neviestky mu uverili. A vy, hoci ste to videli, ani potom ste sa nekajali a neuverili ste mu.

Podobenstvo o zlých vinohradníkoch - ³³ Počujte iné podobenstvo: Istý hospodár *vysadil vinicu. Obohnal ju plotom, vykopal v nej lis a postavil vežu.* Potom ju prenajal vinohradníkom a odcestoval. ³⁴ Keď sa priblížil čas oberačky, poslal k vinohradníkom svojich sluhov, aby prevzali jeho diel úrody. ³⁵ Ale vinohradníci jeho sluhov pochytili; jedného zbili, iného zabili, ďalšieho ukameňovali. ³⁶ Znova poslal iných sluhov, viac ako predtým, ale aj s nimi urobili podobne. ³⁷ Napokon k nim poslal svojho syna, lebo si povedal: „K môjmu synovi budú mať úctu.“ ³⁸ Ale keď vinohradníci zazreli syna, povedali si: „To je dedič. Poďte, zabime ho a jeho dedičstvo bude naše!“ ³⁹ Chytili ho, vyvliekli z vinice a zabili. ⁴⁰ Keď potom príde pán vinice, čo urobí tým vinohradníkom?“ ⁴¹ Odpovedali mu: „Zlých bez milosti zahubí a vinicu prenajme iným vinohradníkom, ktorí mu budú načas odovzdávať úrodu.“ ⁴² Ježiš im povedal: „Nikdy ste nečítali v Písme:

„Kameň, čo staviteľa zavrholi,
stal sa kameňom uholným.
To sa stalo na pokyn Pána;
vec v našich očiach obdivuhodná“?

⁴³ preto vám hovorím: Vám sa Božie kráľovstvo vezme a dá sa národu, ktorý bude prinášať úrodu. ⁴⁴ Kto padne na ten kameň, doláme sa, a na koho on padne, toho rozdlávi.“

⁴⁵ Keď veľkňazi a farizeji počuli tieto jeho podobenstvá, vybadali, že hovorí o nich. ⁴⁶ A chceli ho zajať, len sa báli zástupov, lebo ony ho pokladali za proroka.

Mt22

XXII. Podobenstvo o svadbe kráľovho syna - ¹ A Ježiš im znova hovoril v podobenstvách: ² Nebeské kráľovstvo sa podobá kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi. ³ Poslal svojich sluhov, aby zavolali pozvaných na svadbu. Ale oni nechceli ísť. ⁴ Znova poslal iných sluhov s odkazom: „Povedzte pozvaným: Hostinu som už pri chystal, voly a krmny dobytok sú pozabíjané a všetko je pripravené; poďte na svadbu!“ ⁵ Ale oni na to nedbali a odišli: jeden na svoje pole, iný za svojim obchodom. ⁶ Ostatní jeho sluhov pochytili, potupili a zabili.

⁷ Kráľ sa rozhneval, poslal svoje vojská, vrahov zahubil a ich mesto podpálil. ⁸ Potom povedal svojim sluhom: „Svadba je pripravená, ale pozvaní jej neboli hodní. ⁹ Choďte preto na rázcestia a všetkých, čo nájdete, zavolajte na svadbu.“ ¹⁰ Sluhovia vyšli na cesty a zhromaždili všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých; a svadobná sieň sa naplnila hosťami. ¹¹ Keď kráľ vošiel pozrieť si hostí, zbadal tam človeka, ktorý nebol oblečený do svadobného odevu. ¹² Povedal mu: „Priateľu, ako si sem mohol vojsť bez svadobného odevu?“ On onemel. ¹³ Tu kráľ povedal sluhom: „Zviažte mu nohy i ruky a vyhoďte, ho von do tmy; tam bude plač a škrípanie zubami. ¹⁴ Lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.“

Spor o dani cisárovi - ¹⁵ Vtedy farizeji odišli a radili sa, ako by ho podchytili v reči. ¹⁶ Poslali k nemu svojich učeníkov a herodiánov so slovami: „Učiteľ, vieme, že vždy vravíš pravdu a podľa pravdy učíš Božej ceste. Neberieš ohľad na nikoho, lebo nehľadáš na osobu človeka. ¹⁷ Povedz nám teda, čo si myslíš: Slobodno platiť cisárovi daň, či nie?“ ¹⁸ Ale Ježiš poznal ich zlomyseľnosť a povedal: „Čo ma pokúšate, pokrytci! ¹⁹ Ukážte mi daňový peniaz!“ Oni mu podali denár. ²⁰ Spýtal sa ich: „Čí je tento obraz a nápis?“ ²¹ Odpovedali mu: „Cisárov.“ Tu im povedal: „Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi, a čo je Božie, Bohu.“ ²² Keď to počuli, zadivili sa, nechali ho a odišli.

Spor o vzkriesení - ²³ V ten deň prišli k nemu saduceji, ktorí tvrdia, že niet zmŕtvychvstania, a pýtali sa ho: ²⁴ „Učiteľ, Mojžiš povedal, že *ak niekto zomrie a*

nemal deti, jeho brat si má vziať jeho manželku a splodiť svojmu bratovi potomka. ²⁵ Bolo u nás sedem bratov. Prvý sa oženil a umrel. A pretože nemal potomka, zanechal svoju ženu svojmu bratovi. ²⁶ Takisto aj druhý a tretí až po siedmeho. ²⁷ Napokon po všetkých zomrela aj žena. ²⁸ Nuž ktorému zo siedmich bude manželkou pri vzkriesení? Veď ju mali všetci.“ ²⁹ Ježiš im povedal: „Mýlite sa, lebo nepoznáte Písmo ani Božiu moc. ³⁰ Pri vzkriesení sa ľudia neženia, ani nevydávajú, ale sú ako anjeli v nebi. ³¹ A o vzkriesení mŕtvych ste nečítali, čo vám povedal Boh, keď vravel: ³² „Ja som Boh Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba“? A on nie je Bohom mŕtvych, ale živých.“ ³³ Keď to počuli zástupy, žasli nad jeho učením.

Najväčšie prikázanie - ³⁴ Keď sa farizeji dopyčovali, že umlčal saducejov, zišli sa ³⁵ a jeden z nich, učiteľ zákona, sa ho spýtal, aby ho pokúšal: ³⁶ „Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?“ ³⁷ On mu povedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojim srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! ³⁸ To je najväčšie a prvé prikázanie. ³⁹ Druhé je mu podobné: *Milovať budeš svojho blízkeho ako seba samého!* ⁴⁰ Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.“

Kristus, Dávidov syn a Pán - ⁴¹ Keď boli farizeji zhromaždení, Ježiš sa ich opýtal: ⁴² „Čo si myslíte o Mesiášovi? Či syn je?“ Odpovedali mu: „Dávidov.“ ⁴³ Povedal im: „Akože ho potom Dávid v Duchu volá Pánom, keď hovorí:

⁴⁴ „Pán povedal môjmu Pánovi: *Sed' po mojej pravici, kým ti nepoložím tvojich nepriateľov pod nohy*“?

⁴⁵ Ak ho teda Dávid volá Pánom, ako môže byť jeho synom?“ ⁴⁶ A nik mu nevedel odpovedať ani slovo. Ani sa ho od toho dňa už nik neodvážil vypytať.

Mt23

XXIII. Pokrytectvo farizejov a zákonníkov - ¹ Vtedy Ježiš povedal zástupom i svojim učeníkom: ² „Zákonníci a farizeji zasadli na Mojžišovu stolicu. ³ Preto robte a zachovávajú všetko, čo vám povedia, ale podľa ich skutkov nerobte: lebo hovoria, a nekonajú. ⁴ Viažu ťažké až neúnosné bremená a kladú ich ľuďom na plecia, ale sami ich nechcú ani prstom pohnúť. ⁵ Všetko, čo robia, konajú iba preto, aby ich ľudia videli: rozširujú si modlitebné remienky a zväčšujú strapce na šatách, ⁶ radi majú popredné miesta na hostinách, prvé stolice v synagógach, ⁷ pozdravy na uliciach a keď ich ľudia oslovujú Rabbi. ⁸ Vy sa nedávajte volať Rabbi, lebo len jeden je váš Učiteľ, vy všetci ste bratia. ⁹ Ani Otcom nevolajte nikoho na zemi, lebo len jeden je váš Otec, ten nebeský. ¹⁰ Ani sa nedávajte volať Učiteľmi, lebo len jediný je váš Učiteľ, Kristus. ¹¹ Kto je medzi vami najväčší; bude vašim služobníkom. ¹² Kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.

Beda zákonníkom a farizejom - ¹³ Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo zatvárate nebeské kráľovstvo pred ľuďmi! Sami doň nevchádzate, a tým, čo vchádzajú, vojsť nedovolíte. (¹⁴ Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci! Vyjedáte domy vdovám a modlite sa dlhé modlitby. Preto vás postihne prísnejší súd.)

¹⁵ Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo obchádzate more i zem, aby ste získali jedného novoverca, a keď sa ním stane, urobíte z neho syna pekla dva razy horšieho, ako ste sami!

¹⁶ Beda vám, slepí vodcovia! Hovoríte: „Kto by prisahal na chrám, to nič nie je, ale kto by prisahal na chrámové zlato, to ho už viaže.“ ¹⁷ Hlupáci a slepci! Čo je viac: zlato, či chrám, ktorý to zlato posväčuje? ¹⁸ Alebo: „Kto by prisahal na oltár, to nič nie je, ale kto by prisahal na dar, čo je na ňom, to ho už viaže.“ ¹⁹ Slepci! Čože je viac: dar, či oltár, ktorý ten dar posväčuje? ²⁰ Kto teda prisahá na oltár, prisahá naň i na všetko, čo je na ňom; ²¹ a kto prisahá na chrám, prisahá naň i na toho ktorý v ňom býva. ²² A kto prisahá na nebo, prisahá na Boží trón i na toho, čo na ňom sedí.

²³ Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo dávate desiatky z mäty, kôpru a rasce, ale zanedbali ste, čo je v zákone dôležitejšie - spravodlivosť, milosrdenstvo a

vernosť! Toto bolo treba robiť, a tamto nezanedbávať. ²⁴ Slepí vodcovia! Komára preciedzate a ľavu prehltate.

²⁵ Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo čistíte čašu a misu zvonka, ale vnútri sú plné lúpeže a nečistoty! ²⁶ Slepý farizej, vyčisti čašu najprv znútra, aby bola čistá aj zvonka!“

²⁷ Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo sa podobáte obieleným hrobom, ktoré zvonka vyzerajú pekne, ale vnútri sú plné mŕtvolných kostí a všelijakej nečistoty! ²⁸ Tak sa aj vy navonok zdáte ľuďom spravodliví, no vnútri ste plní pokrytectva a neprávosti.

²⁹ Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci! Prorokom staviate hrobky a spravodlivým zdobíte pomníky ³⁰ a hovoríte: „Keby sme boli žili za čias našich otcov, neboli by sme s nimi prelievali krv prorokov.“ ³¹ A tak si sami svedčíte, že ste synmi tých, čo zabíjali prorokov. ³² Vy už dovŕšte mieru svojich otcov! ³³ Hadi, hadie plemeno, ako uniknete rozsudku pekla? ³⁴ Preto, hľa, ja k vám posielam prorokov, učiteľov múdrosti a zákonníkov. Vy niektorých z nich zabijete a ukrižujete, iných budete bičovať vo svojich synagógach a prenasledovať z mesta do mesta, ³⁵ aby na vás padla všetka spravodlivá krv vyliata na zemi, počnúc krvou spravodlivého Ábela až po krv Zachariáša, Barachiášovho syna, ktorého ste zabili medzi chrámom a oltárom. ³⁶ Veru, hovorím vám: To všetko padne na toto pokolenie.

Nárek nad Jeruzalemom - ³⁷ Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo boli k tebe poslaní, koľko rás som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka zhromažďuje svoje kuriatka pod krídla, a nechceli ste! ³⁸ Hľa, *váš dom vám ostáva pustý*. ³⁹ Lebo vám hovorím: Odteraz ma nevidíte, až kým nebudete hovoriť: „*Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.*“

B. Eschatologická reč 24,1 - 25,46

Mt24

XXIV. Úvod - ¹ Keď Ježiš vyšiel z chrámu a odchádzal, pristúpili k nemu jeho učeníci a ukazovali mu chrámové stavby. ² On im však povedal: „Vidíte toto všetko? Veru, hovorím vám: Nezostane tu kameň na kameni; všetko bude zborené.“ ³ Keď potom sedel na Olivovej hore a boli sami, pristúpili k nemu učeníci a spýtali sa ho: „Povedz nám, kedy to bude a aké bude znamenie tvojho príchodu a konca sveta?“

Znamenia konca sveta - ⁴ Ježiš im odpovedal: „Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol. ⁵ Lebo prídu mnohí v mojom mene a budú hovoriť: „Ja som Mesiáš.“ A mnohých zvedú. ⁶ Budete počuť o vojnách a chýry o bojoch. Dajte si pozor, aby ste sa neplašili. To musí prísť, ale ešte nebude koniec. ⁷ Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu. Miestami bude hlad a zemetrasenie. ⁸ Ale to všetko bude len začiatok útrap. ⁹ Potom vás vydajú na mučenie, budú vás zabíjať, a všetky národy vás budú nenávidieť pre moje meno. ¹⁰ Vtedy mnohí odpadnú a budú sa navzájom udávať a nenávidieť. ¹¹ Vystúpi mnoho falošných prorokov a zvedú mnohých. ¹² A pretože sa rozmnoží nepravosť, v mnohých vychladne láska. ¹³ Ale kto vytrvá do konca, bude spasený. ¹⁴ Toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec.

Znamenie konca Jeruzalema - ¹⁵ Keď uvidíte ohavnosť spustošenia na svätom mieste, ako predpovedal prorok Daniel - kto číta, nech pochopí: ¹⁶ vtedy tí, čo budú v Judei, nech utečú do hôr, kto bude na streche, nech nezostupuje vziať si niečo z domu, ¹⁸ a kto bude na poli, nech sa nevracia vziať si plášť. ¹⁹ Beda ťarchavým ženám a tým, čo budú v tie dni pridávať!

Veľké súženie - ²⁰ Modlite sa, aby ste nemuseli utekať v zime alebo v sobotu, ²¹ lebo vtedy bude veľké súženie, aké nebolo od počiatku sveta až doteraz a už ani nebude. ²² A keby sa tie dni neskrátili, nezachránil by sa nik; ale kvôli vyvoleným sa

tie dni skrátia. ²³ Keby vám vtedy niekto povedal: „Hľa, tu je Mesiáš“ alebo: „Tamto je,“ neverte. ²⁴ Lebo vystúpia falošní mesiáši a falošní proroci a budú robiť veľké znamenia a zázraky, aby zvedli, ak je to možné, aj vyvolených. ²⁵ Hľa, hovorím vám to vopred. ²⁶ Keby vám teda povedali: „Hľa, je na púšti,“ nevychádzajte; „Hľa, skrýva sa v dome,“ neverte. ²⁷ Lebo ako blesk vzíde na východe a vidno ho až po západ; taký bude aj príchod Syna človeka: ²⁸ Kde bude mŕtvola, tam sa zhromaždia aj orly.

Druhý príchod Krista - ²⁹ Hneď po súžení tých dní *slnko sa zatmie, mesiac nevydá svoje svetlo, hviezdy budú padať z neba a nebeské mocnosti sa zachvejú.* ³⁰ Vtedy sa na nebi zjaví znamenie Syna človeka. *Všetky kmene zeme budú nariekať a uvidia Syna človeka prichádzať na nebeských oblakoch s mocou a veľkou slávou.* ³¹ On pošle svojich anjelov za mohutného zvuku poľnice a zhromaždia jeho vyvolených zo štyroch strán sveta, od jedného kraja neba až po druhý.

Poučenie od figovníka - ³² Od figovníka sa naučte podobnosť. Keď jeho ratolesť mladne a vyháňa lístie viete, že je blízko leto. ³³ Tak aj vy; až uvidíte toto všetko, vedzte, že je blízko, pred dvermi. ³⁴ Veru, hovorím vám: Nepominie sa toto pokolenie, kým sa to všetko nestane. ³⁵ Nebo a zem sa pomínú, ale moje slová sa nepomínú.

Výzva na bdelosť - ³⁶ Ale o tom dni a o tej hodine nevie nik, ani nebeskí anjeli, ani Syn, iba sám Otec. ³⁷ Ako bolo za dní Noema, tak bude aj pri príchode Syna človeka. ³⁸ Ako v dňoch pred potopou ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Noe vošiel do korába, ³⁹ a nič nezbadali, až prišla potopa a zmietla všetkých, tak bude aj pri príchode Syna človeka. ⁴⁰ Vtedy budú na poli dvaja: jeden bude vzatý, druhý sa ponechá. ⁴¹ Dve budú mlieť na mlyne: jedna bude vzatá, druhá sa ponechá.

Podobenstvo o vernom sluhovi - ⁴² Bdejte teda, lebo neviete, v ktorý deň príde váš Pán. ⁴³ Uvážte predsa: Keby hospodár vedel, v ktorú nočnú hodinu príde zlodej, veruže by bdel a nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. ⁴⁴ Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej neviete. ⁴⁵ Kto je teda verný a múdry sluha, ktorého pán ustanovil nad svojou čelaďou, aby jej načas dával pokrm? ⁴⁶ Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť. ⁴⁷ Veru, hovorím vám: Ustanoví ho nad celým svojím majetkom. ⁴⁸ Ale keby si zlý sluha v srdci povedal: „Môj pán voľajako nejde“ ⁴⁹ a začal by biť svojich spolusluhov, jesť a piť s opilcami, ⁵⁰ pán toho sluhu príde v deň, keď to najmenej čaká, a v hodinu, o ktorej sa nenazdá, ⁵¹ oddelí ho a dá mu podiel medzi pokrytcami; tam bude plač a škripanie zubami.

Mt25

XXV. Podobenstvo o desiatich pannách - ¹ Vtedy sa nebeské kráľovstvo bude podobať desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli naproti ženichovi. ² Päť z nich bolo nerozumných a päť múdrych. ³ Nerozumné si vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. ⁴ Múdre si vzali s lampami aj olej do nádob. ⁵ Keď ženích neprichádzal, všetkým sa začalo driemať a zaspali. ⁶ O polnoci sa strhol krik: „Ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety!“ ⁷ Všetky panny sa prebudili a pripravovali si lampy. ⁸ Tu nerozumné panny povedali múdrym: „Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú.“ ⁹ Ale múdre odvetili: „Aby azda nebolo ani nám ani vám málo, choďte radšej k predavačom a kúpte si!“ ¹⁰ No kým išli kupovať olej, prišiel ženích a tie, čo boli pripravené, vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili. ¹¹ Napokon prišli aj ostatné panny a vraveli: „Pane, Pane, otvor nám!“ ¹² Ale on im povedal: „Veru, hovorím vám: Nepoznám vás.“ ¹³ Preto bdejte, lebo neviete ani dňa ani hodiny.

Podobenstvo o talentoch - ¹⁴ Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: ¹⁵ jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností, a odcestoval. ¹⁶ Ten, čo dostal päť talentov, hneď šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. ¹⁷ Podobne

aj ten, čo dostal dva, získal ďalšie dva. ¹⁸ Ale ten, čo dostal jeden, šiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl. ¹⁹ Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. ²⁰ Predstúpil ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: „Pane, päť talentov si mi odovzdal a hľa, ďalších päť som získal.“ ²¹ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ ²² Predstúpil ten, čo dostal dva talenty, a vravel: „Pane, dva talenty si mi odovzdal a hľa, získal som ďalšie dva.“ ²³ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ ²⁴ Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent, a hovoril: „Pane, viem, že si tvrdý človek: žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal.“ ²⁵ Bál som sa, preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje.“ ²⁶ Jeho pán mu povedal: „Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal? ²⁷ Mal si teda moje peniaze dať peňazomencom a ja by som si bol po návrate vybral, čo je moje, aj s úrokmi.“ ²⁸ Vezmite mu talent a dajte ho tomu, čo má desať talentov. ²⁹ Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má. ³⁰ A neužitočného sluha vyhodte von do tmy; tam bude plač a škripanie zubami.“

Posledný súd - ³¹ Až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. ³² Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov. ³³ Ovce si postaví sprava a capov zľava. ³⁴ Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: „Poďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. ³⁵ Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som pocestný a pritúlili ste ma; ³⁶ bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.“

³⁷ Vtedy mu spravodliví povedia: „Pane, a kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? ³⁸ Kedy sme ťa videli ako pocestného a pritúlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? ³⁹ Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?“ ⁴⁰ Kráľ im odpovie: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ ⁴¹ Potom povie aj tým, čo budú zľava: „Odíďte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablovej a jeho anjelom! ⁴² Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; ⁴³ bol som pocestný, a nepritúlili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.“

Vtedy mu aj oni povedia: „Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného alebo ako pocestného alebo nahého alebo chorého alebo vo väzení a neposlúžili sme ti?“ ⁴⁵ Vtedy im on odpovie: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.“ ⁴⁶ A pôjdu títo do večného trápenia, kým spravodliví do večného života.“

7. Umučenie a zmŕtvychvstanie 26,1 - 28,20

Mt26

XXVI. Uznesenie veľrady - ¹ Keď Ježiš skončil všetky tieto reči, povedal svojim učeníkom: ² „Viete že o dva dni bude Veľká noc a Syn človeka bude vydaný, aby ho ukrižovali.“

³ Vtedy sa zhromaždili veľkňazi a starší ľud v dvorane veľkňaza, ktorý sa volal Kajfáš, ⁴ a uzniesli sa, že Ježiša podvodne chytia a zabijú. ⁵ Ale hovorili: „Nie vo sviatok, aby sa ľud nevzbúril.“

Pomazanie v Betánii - ⁶ Keď bol Ježiš v Betánii v dome Šimona Malomocného, ⁷ pristúpila k nemu žena s alabastrovou nádobou vzácneho voňavého oleja a vyliala mu ho na hlavu, ako sedel pri stole. ⁸ Keď to videli učeníci, hnevali sa a hovorili:

„Načo takéto mrhanie? ⁹ Veď sa to mohlo draho predať a rozdať chudobným.“ ¹⁰ Ježiš to spozoroval a povedal im: „Prečo trápíte túto ženu? Urobila mi dobrý skutok; ¹¹ veď chudobných máte vždy medzi sebou, ale mňa nemáte vždy. ¹² Keď mi vyliala tento olej na telo, urobila to na môj pohreb. ¹³ Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na svete sa bude ohlasovať toto evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“

Judášova zrada - ¹⁴ Vtedy jeden z Dvanástich - volal sa Judáš Iškariotský - odišiel k veľkňazom ¹⁵ a vyzvedal sa: „Čo mi dáte a ja vám ho vydám?“ Oni mu určili tridsať strieborných. ¹⁶ A od tej chvíle hľadal príležitosť vydať ho.

Príprava na veľkonočnú večeru - ¹⁷ V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov prišli k Ježišovi učeníci a pýtali sa ho: „Kde ti máme pripraviť veľkonočnú večeru?“ ¹⁸ On povedal: „Choďte do mesta k istému človekovi a povedzte mu: Učiteľ odkazuje: Môj čas je blízko, u teba budem jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka.“ ¹⁹ Učeníci urobili, ako im Ježiš rozkázal, a pripravili veľkonočného baránka.

Označenie zradcu - ²⁰ Keď sa zvečerilo, zasadol s Dvanástimi za stôl. ²¹ A keď jedli, povedal: „Veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí.“ ²² Veľmi osmutneli a začali sa ho jeden po druhom vypytovať: „Som to ja, Pane?“ ²³ On odpovedal: „Kto so mnou namáča ruku v mise, ten ma zradí. ²⁴ Syn človeka síce ide, ako je o ňom napísané, ale beda človekovi, ktorý zrádza Syna človeka! Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.“ ²⁵ Aj jeho zradca Judáš sa opýtal: „Som to azda ja, Rabbi?“ Odpovedal mu: „Sám si to povedal.“

Ustanovenie Eucharistie - ²⁶ Pri večeri vzal Ježiš chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával učeníkom, hovoriac: „Vezmite a jedzte: toto je moje telo.“ ²⁷ Potom vzal kalich, vzdával vďaky a dal im ho, hovoriac: „Pite z neho všetci: ²⁸ toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov. ²⁹ Hovorím vám: Odteraz už nebudem piť z tohoto plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve svojho Otca.“

Výstraha Petrovi - ³⁰ Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu. ³¹ Vtedy im Ježiš povedal: „Vy všetci tejto noci odpadnete odo mňa, lebo je napísané: „*Udriem pastiera a stádo oviec sa rozprúchne.*“ ³² Ale keď vstanem z mŕtvych, predídem vás do Galiley.“ ³³ Peter mu povedal: „Aj keby všetci odpadli od teba, ja nikdy neodpadnem.“ ³⁴ Ježiš mu odvetil: „Veru, hovorím ti: Tejto noci skôr, ako kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ ³⁵ Peter mu povedal: „Aj keby som mal umrieť s tebou, nezapriem ňu.“ Podobne hovorili aj ostatní učeníci.

Ježiš v Getsemanskej záhrade - ³⁶ Tu Ježiš prišiel s nimi na pozemok, ktorý sa volá Getsemani, a povedal učeníkom: „Sadnite si tu, kým odidem tamto a pomodlím sa.“ ³⁷ Vzal so sebou Petra a oboch Zebedejových synov. I doľahli naňho smútok a úzkosť. ³⁸ Vtedy im povedal: „Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bdejte so mnou!“ ³⁹ Trochu poodišiel, padol na tvár a modlil sa: „Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty.“ ⁴⁰ Keď sa vrátil k učeníkom, našiel ich spať. I povedal Petrovi: „To ste nemohli ani hodinu bdieť so mnou? ⁴¹ Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia! Duch je síce ochotný, ale telo slabé.“ ⁴² Znova odišiel a modlil sa: „Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho piť, nech sa stane tvoja vôľa.“ ⁴³ A keď sa vrátil, zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy. ⁴⁴ Nechal ich, znova sa vzdialil a tretí raz sa modlil tými istými slovami. ⁴⁵ Potom prišiel k učeníkom a povedal im: „Teraz už spite a odpočívajte! Hľa, prišla hodina; Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. ⁴⁶ Vstaňte, poďme! Pozrite, môj zradca sa priblížil.“

Zajatie Ježiša - ⁴⁷ A kým ešte hovoril, prišiel Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním veľký zástup s mečmi a kyjmi, ktorý poslali veľkňazi a starší ľudu. ⁴⁸ Jeho zradca im dal znamenie: „Koho pobožkám, to je on; toho chyťte!“ ⁴⁹ A hneď pristúpil k Ježišovi a povedal: „Buď pozdravený, Rabbi!“ A pobožkal ho. ⁵⁰ Ježiš mu povedal: „Priateľu, načo si prišiel?“ Vtedy pristúpili, položili na Ježiša ruky a zajali ho. ⁵¹ Tu

jeden z tých, čo boli s Ježišom, vystrel ruku, vytasil meč zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho.

⁵² Ježiš mu povedal: „Daj svoj meč na jeho miesto! Lebo všetci, čo sa chytajú meča, mečom zahynú.“ ⁵³ Alebo si myslíš, že by som nemohol poprosiť svojho Otca a on by mi hneď poslal viac ako dvanásť plukov anjelov? ⁵⁴ Ale ako by sa potom splnilo Písmo, že to má byť takto?“ ⁵⁵ V tú hodinu povedal Ježiš zástupom: „Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca, aby ste ma zajali. Deň čo deň som sedával a učil v chráme, a nezajali ste ma.“ ⁵⁶ Toto všetko sa stalo, aby sa splnili písma Prorokov. Vtedy ho všetci učeníci opustili a rozutekali sa.

Ježiš pred veľradou - ⁵⁷ Tí, čo Ježiša zajali, odviedli ho k veľkňazovi Kajfášovi, kde sa zhromaždili zákonníci a starší. ⁵⁸ Peter šiel zďaleka za ním až do veľkňazovho dvora. Vošiel dnu a sadol si k sluhom: chcel vidieť ako sa to skončí.

⁵⁹ Veľkňazi a celá veľrada zháňali krivé svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť. ⁶⁰ Ale nenašli hoci vystúpilo mnoho falošných svedkov. Napokon prišli dvaja ⁶¹ a hovorili: „Tento povedal: „Môžem zboriť Boží chrám a o tri dni ho postaviť.“ ⁶² Tu vstal veľkňaz a spýtal sa ho: „Nič neodpovieš? Čo to títo svedčia proti tebe?“ ⁶³ Ale Ježiš mlčal. Veľkňaz mu povedal: „Zaprisahám ťa na živého Boha, aby si nám povedal, či si Mesiáš, Boží Syn.“ ⁶⁴ Ježiš mu odvetil: „Sám si to povedal. Ale hovorím vám: Odteraz uvidíte *Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať na nebeských oblakoch.*“

⁶⁵ Vtedy si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: „Rúhal sa! Načo ešte potrebujeme svedkov? Sami ste teraz počuli rúhanie.“ ⁶⁶ Čo na to poviete?“ Oni odpovedali: „Hoden je smrti!“ ⁶⁷ Potom mu pľuli do tváre a bili ho pästami, iní ho zauškovali ⁶⁸ a hovorili: „Prorokuj nám, Mesiáš, hádaj, kto ťa udrel!“

Peter zapiera Ježiša - ⁶⁹ Peter sedel vonku na nádvorí. Prišla k nemu ktorási slúžka a povedala: „Aj ty si bol s Ježišom Galilejským!“ ⁷⁰ Ale on pred všetkými zaprel: „Neviem, čo hovoríš.“ ⁷¹ Keď vyšiel k bráne, videla ho iná a povedala tým, čo tam boli: „Tento bol s Ježišom Nazaretským!“ ⁷² On znova zaprel s prísahou: „Nepoznám toho človeka.“ ⁷³ O chvíľku pristúpili tí, čo tam stáli, a povedali Petrovi: „Veru, aj ty si z nich, veď aj tvoja reč ťa prezrádza!“ ⁷⁴ Vtedy sa začal zaklínať a prisahať: „Nepoznám toho človeka.“ A vtom zaspieval kohút. ⁷⁵ Tu sa Peter rozpamätal na slovo, ktoré mu bol povedal Ježiš: „Skôr ako kohút zaspieva; tri razy ma zaprieš.“ Vyšiel von a horko sa rozplakal.

Mt27

XXVII. Ježiša odviedli k Pilátovi - ¹ Keď sa rozodnilo, veľkňazi a starší ľudu sa uzniesli, že Ježiša vydajú na smrť. ² Preto ho spútaného odviedli a odovzdali vladárovi Pilátovi.

Judášov koniec - ³ Keď zradca Judáš videl, že Ježiša odsúdili, ľútosťou pohnutý vrátil tridsať strieborných veľkňazom a starším ⁴ so slovami: „Zhrešil som, lebo som zradil nevinnú krv.“ Ale oni odvetili: „Čo nás do toho? To je tvoja vec!“ ⁵ On odhodil strieborné peniaze v chráme a odišiel; a potom sa šiel obesiť. ⁶ Veľkňazi vzali peniaze a povedali: „Neslobodno ich dať do chrámovej pokladnice, lebo je to cena krvi!“ ⁷ Dohodli sa teda a kúpili za ne Hrnčiarovo pole na pochovávanie cudzincov. ⁸ Preto sa, to pole až do dnešného dňa volá Pole krvi. ⁹ Vtedy sa splnilo, čo povedal prorok Jeremiáš: „*Vzali tridsať strieborných, cenu toho, ktorého takto ocenili synovia Izraela,* ¹⁰ *a dali ich za Hrnčiarovo pole; ako mi prikázal Pán.*“

Ježiš pred Pilátom - ¹¹ Keď Ježiš stál pred vladárom, vladár sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám to hovoríš.“ ¹² A keď naňho veľkňazi a starší žalovali, nič neodpovedal. ¹³ Vtedy sa ho Pilát opýtal: „Nepočuješ, čo všetko proti tebe svedčia?“ ¹⁴ Ale on im neodpovedal ani na jediné slovo, takže sa vladár veľmi čudoval.

¹⁵ Na sviatky vladár prepúšťal zástupu jedného väzňa, ktorého si žiadali. ¹⁶ Mali vtedy povestného väzňa, ktorý sa volal Barabáš. ¹⁷ Keď sa zhromaždili, Pilát im povedal: „Koho vám mám prepustiť: Barabáša, alebo Ježiša, ktorý sa volá Mesiáš?“ ¹⁸ Lebo vedel, že ho vydali zo závidia.

¹⁹ Keď sedel na súdnej stoličnici, odkázala mu jeho manželka: „Nemaj nič s tým spravodlivým, lebo som dnes vo sne veľa vytrpela pre neho.“ ²⁰ Veľkňazi a starší nahovorili zástupy, aby si žiadali Barabáša a Ježiša zahubili. ²¹ Vladár sa ich opýtal: „Ktorého z týchto dvoch si žiadate prepustiť?“ Oni zvolali: „Barabáša!“ ²² Pilát im povedal: „Čo mám teda urobiť s Ježišom, ktorý sa volá Mesiáš?“ Všetci volali: „Ukrižovať ho!“ ²³ On vravel: „A čo zlé urobil?“ Ale oni tým väčšími kričali: „Ukrižovať ho!“

²⁴ Keď Pilát videl, že nič nedosiahne, ba že pobúrenie ešte vzrastá, vzal vodu, umyl si pred zástupom ruky a vyhlásil: „Ja nemám vinu na krvi tohoto človeka. To je vaša vec!“ ²⁵ A všetok ľud odpovedal: „Jeho krv na nás a na naše deti!“ ²⁶ Vtedy im prepustil Barabáša; Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali.

Ježiša korunujú trnami - ²⁷ Vladárovi vojaci vzali Ježiša do vládnej budovy a zhromaždili k nemu celú kohortu. ²⁸ Vyzliekli ho a odeli do šarlátového pláštá, ²⁹ z trnia uplietli korunu a položili mu ju na hlavu, do pravej ruky mu dali trstinu, padali pred ním na kolena a posmievali sa mu: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ ³⁰ Pľuli naňho, brali mu trstinu a bili ho po hlave. ³¹ Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z pláštá a obliekli mu jeho šaty. Potom ho vyviedli, aby ho ukrižovali.

Križová cesta - ³² Ako vychádzali, stretli človeka z Cyrény, menom Šimona. Toho prinútili, aby mu niesol kríž. ³³ Tak prišli na miesto, ktoré sa volá Golgota, čo znamená Lebka. ³⁴ *Dali mu piť víno zmiešané so žľčou:* Ale keď ho ochutnal, nechcel piť. ³⁵ Keď ho ukrižovali, *hodili lós a rozdelili si jeho šaty.* ³⁶ Potom si posadali a strážili ho. ³⁷ Nad hlavu mu dali nápis s označením jeho viny: „Toto je Ježiš, židovský kráľ!“

Ježišovi na kríži sa posmievali - ³⁸ Vedno s ním ukrižovali aj dvoch zločincov: jedného sprava, druhého zľava. ³⁹ A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu: *potriasali hlavami* ⁴⁰ a vraveli: „Ty, čo zboríš chrám a za tri dni ho znova postavíš, zachráň sám seba! Ak si Boží Syn, zostúp z kríža!“ ⁴¹ Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi so zákonníkmi a staršími: ⁴² „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Je kráľom Izraela; nech teraz zostúpi z kríža a uveríme v neho.“ ⁴³ *Spoliehal sa na Boha; nech ho teraz vyslobodí, ak ho má rád.* Veď povedal: „Som Boží Syn.“ ⁴⁴ Takisto ho tupili aj zločinci, čo boli s ním ukrižovaní.

Ježiš na kríži zomiera - ⁴⁵ Od dvanástej hodiny nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. ⁴⁶ Okolo tretej hodiny zvolal Ježiš mocným hlasom: „*Eli, Eli, lema sabakthani?*“, čo znamená: „*Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?*“ ⁴⁷ Keď to počuli niektorí z tých, čo tam stáli, vraveli: „Volá Eliáša.“ ⁴⁸ Jeden z nich hneď odbehol, vzal špongiu, naplnil ju octom, nastokol na trstinu a dával mu piť. ⁴⁹ Ale ostatní hovorili: „Počkaj, nech uvidíme, či ho Eliáš príde vyslobodiť.“ ⁵⁰ Ježiš však znova zvolal mocným hlasom a vydýchol dušu.

⁵¹ A hľa, chrámová Opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospodku. Zem sa triasla a skaly sa pukali. ⁵² Otvorili sa hroby a mnohé telá zosnulých svätých vstali z mŕtvych. ⁵³ Vyšli z hrobov a po jeho vzkriesení prišli do svätého mesta a ukázali sa mnohým. ⁵⁴ Keď stotník a tí, čo s ním strážili Ježiša, videli zemetrasenie a všetko čo sa deje, veľmi sa naľakali a hovorili: „On bol naozaj Boží Syn.“

⁵⁵ Boli tam a zďaleka sa pozerali mnohé ženy, ktoré sprevádzali Ježiša z Galiley a posluhovali mu. ⁵⁶ Medzi nimi bola Mária Magdaléna, Mária, Jakubova a Jozefova matka, a matka Zebedejových synov.

Ježišov pohreb - ⁵⁷ Keď sa zvečerovalo, prišiel zámožný človek z Arimatey, menom Jozef, ktorý bol tiež Ježišovým učeníkom. ⁵⁸ Zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Pilát rozkázal, aby mu ho dali. ⁵⁹ Jozef vzal telo zavinul ho do čistého

plátna ⁶⁰ a uložil do svojho nového hrobu, ktorý si vytesal do skaly. Ku vchodu do hrobu privälil veľký kameň a odišiel. ⁶¹ Bola tam Mária Magdaléna a iná Mária a sedeli oproti hrobu.

Stráž pri hrobe - ⁶² Na druhý deň, ktorý bol po Prípravnom dni, zhromaždili sa veľkňazi a farizeji k Pilátovi ⁶³ a hovorili: „Pane, spomenuli sme si, že ten zvodca, ešte kým žil, povedal: „Po troch dňoch vstanem z mŕtvych.“ ⁶⁴ Rozkáž teda strážiť hrob až do tretieho dňa, aby azda neprišli jeho učeníci a neukradli ho a nepovedali ľudu: „Vstal z mŕtvych,“ a ostatné klamstvo by bolo horšie ako prvé.“ ⁶⁵ Pilát im povedal: „Máte stráž; choďte a strážte, ako viete!“ ⁶⁶ Oni šli a hrob zabezpečili: zapečatili kameň a postavili stráž.

Mt28

XXVIII. Prázdny hrob. Zvest' anjela - ¹ Keď sa pominula sobota, na úsvite prvého dňa v týždni prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. ² Vtom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. ³ Jeho zjav bol ako blesk a jeho odev biely ako sneh. ⁴ Strážnici strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi. ⁵ Anjel sa prihovril ženám: „Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. ⁶ Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Poďte, pozrite si miesto, kde ležal. ⁷ A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom: „Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte.“ Hľa, povedal som vám to.“ ⁶ Rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom.

Ježiš sa zjavuje nábožným ženám - ⁹ A hľa, Ježiš im išiel v ústrety a oslovil ich: „Pozdravujem vás!“ Ony pristúpili, objali mu nohy a klaňali sa mu. ¹⁰ Tu im Ježiš povedal: „Nebojte sa! Choďte, oznámte mojim bratom, aby šli do Galiley; tam ma uvidia.“

Podplatenie stráže - ¹¹ Keď odišli, prišli do mesta niektorí zo stráže a oznámili veľkňazom všetko, čo sa stalo. ¹² Tí sa zišli so staršími, poradili sa a dali vojakom veľa peňazí ¹³ so slovami: „Tak vravte: „V noci prišli jeho učeníci a kým sme my spali, oni ho ukradli.“ ¹⁴ A keby sa to dolo, my ho uchlácholíme a postaráme sa, aby sa vám nič nestalo.“ ¹⁵ Oni vzali peniaze a urobili tak, ako ich poučili. A toto sa hovorí medzi Židmi až do dnešného dňa.

Zjavenie v Galilei a misijný rozkaz - ¹⁶ Jedenásti učeníci odišli do Galiley na vrch, kam im Ježiš rozkázal. ¹⁷ Keď ho uvideli, klaňali sa mu, no niektorí pochybovali. ¹⁸ Ježiš pristúpil k nim a povedal im: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. ¹⁹ Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého ²⁰ a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“